

TÜRKİYE DEMOKRASİ KURULTAYI YEREL DEMOKRASİ KURULTAYLARI SONUÇ BİLDİRGELERİ OCAK 1999/ANKARA

Bu kitap Türkiye Demokrasi Kurultayının birinci aşamasını oluşturan yerel Demokrasi Kurultayları sonuç bildirgelerini ve toplantıların kamuoyuna yansımalarını içermektedir.

Kitap Türkiye Demokrasi Kurultay Çalışma Programı ve yerel Kurultayların düzenlenmesini açıklayan metinlerle başlamaktadır. Burada güdülen amaç kurultay çalışmalarını okuyucuya bir bütünsellik içinde sunmak, başka bir deyişle sonuç bildirgelerinin nasıl bir sistematik içerisinde gelişip doğduğu konusunda bilgi vermektir.

Sonuç bildirgeleri, ülkenin gerçek gündemini bütün açıklığıyla ortaya sermektedir. Bunlarda ülke gündeminde tartışılanların ne olduğu değil, neler olması gerektiği, soyut tartışmalar yerine somut öneriler gündeme geldiği açıkça görülmektedir. Bunun yanında ülkede, medyadan bağımsız, halkın haber alma hakkına saygılı basın yayın kuruluşlarının da var olduğu görülmektedir. Kitaba gazeteler aracılığıyla iletilen mesajlardan örnekler koyduk. Örnekleme olanağı bulunmayan yerel TV kanallarının yayınları kurultay mesajlarının çok daha geniş kitlelere ulaştırmasında aracı olmuşlardır.

Kurultay takvimi açıklandığında zaman faktörü önemli bir sorun olarak gündeme geldi. Zaman iki yönden önem taşıyordu. Birincisi hazırlık süresi kısıtlıydı, ikincisi ise bu kadar kısa zamanda örgütler arasında çıkacak görüş ayrılıklarının giderilmesi için süreye gereksinim duyulmasıydı. İki sorun da aşıldı.

Ülkede yaşanan ve her gün biraz daha ağırlaşan koşulların örgüt gündemlerine yüklediği yeni sorunlara karşın, birlikte düşünme, karar alma ve uygulama başarısı kısa zamanda gösterildi. İkincisi Kurultay çalışmalarında ortaya çıkan sorunlar sağlıklı diyalogların kurulmasıyla aşıldı. Bu olumlu gelişme aynı zamanda demokrasi kültürünün gelişmesinin de bir göstergesini oluşturmuştur.

yerel kurultay düzenleme ve çalışmalarına, Türkiye Demokrasi Kurultayı merkezi bileşenlerinin dışında kalan sendika, meslek birliği ve bazı demokratik örgütler de katılmışlardır, bu şekilde çalışmalar daha geniş bir tabana oturmuştur.

Bu kitap örgütlü yapılar içerisinde ülke düzeyinde yaygın, geniş tabanlı, geniş katılımlı bir çalışmanın ürünü olan somut görüş, öneri ve talepleri içermektedir.

Böylesine bir çalışmayı başaran yerel Demokrasi Kurultayı düzenleyici ve katılımcılarını örgütlerimiz adına kutluyoruz. Ayrıca bu kitabın basılmasını sağlayan TMMOB Makina Mühendisleri Odası yönetimine ve özverili çalışmalarıyla sonuç bildirgelerini, çok kısa bir sürede, kitaba dönüştüren Oda çalışanlarına teşekkürü bit borç biliriz.

Türkiye Demokrasi Kurultayı
Yürütme Kurulu
6 Ocak 1999

TÜRKİYE DEMOKRASİ KURULTAYI ÇALIŞMA PROGRAMI

SUNUŞ

Ülkemizde demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla yaşama geçmesi bütün demokratik örgütlerin genel talebi ve gündem maddeleridir. Bu yoğun ve genel talebe karşın ülkenin demokratikleşmesi yönünde önem i bir kazanım sağlanamamış, demokrasiyi içlerine sindiremeyen güçlerin ekonomik, siyasal, toplumsal ve kültüre alanlar üzerinde kurdukları hegemonya kırılmamıştır. Cumhuriyet tarihinin yaşanılan en sorunlu döneminde, demokratik değerleri savunmak, korumak toplumda demokratik bir ortam ve giderek en geniş demokratik, sosyal, kültürel ortamı yaratmak ertelenemez öncelikli bir görev haline gelmiştir.

Ülkemizde silahları ve şiddeti değil, barışı, hoşgörüyü ve diyalogu, olağanüstü yönelim biçimlerini değil, ülkemizin dünya ilişkilerinde de saygınlığını artıracak olağan, demokratik ve insan haklarına saygılı demokratik, laik sosyal hukuk devleti anlayışının egemen olması, ülkenin, insanlarımızın ve tüm demokratik örgütlerin gündeminin ilk sırasını oluşturmaktadır.

Bu mücadelede demokratik örgütler, sahip oldukları birikimlerini ve tüm ve güçlerini eylemde birleştirip yaratacakları gücü kamuoyunda etkin kıldıkları oranda, demokratik özlem ve talepleri doğrultusunda bir değişimi yaratabileceklerdir.

Bu gücü oluşturacak eylem birliği için TÜRKİYE DEMOKRASİ KURULTAYI'nın yaşama geçirilmesini öneriyoruz. Demokrasi mücadelesi dinamik bir süreçtir. Bu süreç içerisinde bazı olay ve olgular ön plana çıkarak, ülkenin geleceği üzerinde belirleyici konuma gelir ve dolayısıyla demokrasi mücadelesinin gündemini oluştururlar.

İşte önümüzdeki yere ve genel seçimler ülkenin geleceğini belirleyecek konumda olan başat bir olgudur, dolayısıyla Demokrasi Kurultayı'nın acil gündem maddesini oluşturmaktadır. Bu nedenle öncelikle, Kurultayın ilk çalışması olarak, bu iki gündem maddesi yaşama geçirilecektir.

TÜRKİYE DEMOKRASİ KURULTAYINI DÜZENLEYEN ÖRGÜTLER

- İşçi Konfederasyonları
- Kamu Emekçileri Konfederasyonu
- Meslek Birlikleri
- Demokratik Kitle Örgütleri ve Dernekler

KURULTAYIN ORGANLARI

1- Kurultay Düzenleme Kurulu: Örgüt Başkanları veya örgüt yönetimlerinin belirleyeceği Yönetim kurulu Üyeler

2- Kurultay Yürütme Kurulu:

Tayfun GÖRGÜN (DİSK)

Hasan HAYIR (KESK)

İhsan KARABABA (TMMOB)

Rıza İLİMAN (Halkevleri)

Yürütme Kurulu Sekreteri :

İhsan KARABABA (TMMOB)

KURULTAY DÜZENLEME KURULU'NUN ÖNCELİKLİ GÜNDEMİ

- 1- Seçimlerin Demokratikleştirilmesi.
- 2- Siyasi Partiler Yasası'nın Demokratikleştirilmesi.
- 3- 1999 Bütçesi.
- 4- Özelleştirme

Bu 4 (dört) madde kapsamında yer alan konularda seçimlerden önce gerçekleşmesini istediğimiz somut görüş ve öneriler işlenecektir.

KURULTAYIN İŞLEYİŞİ

Düzenleyici örgütler kurultay programını ve yere kurultay düzenlenmesini Merkezi örgüt kararı haline getirip tüm bağlı birimlerine bildirmelidir. Yerel Kurultaylara üyelerin kitlesel katılımının sağlanmasının gereğini tüm birimlerine ulaştırmalıdır. Türkiye Demokrasi Kurultayı, demokratik örgütlerin üyelerinin, ulaşılabilen en geniş katılımıyla, yere kurultaylardan örülerek gelen bir etkinlik olacaktır. Böyle bir işleyiş içerisinde Kurultay toplantıları ülke düzeyine yayılacak; örgütlerin kararlı, tutarlı tavrını ülkenin her köşesinde sergileyecektir.

Bu nedenle Kurultay iki aşamada gerçekleştirilecektir.

- 1- Yerel Kurultaylar
- 2- Merkezi Türkiye Demokrasi Kurultayı

YEREL KURULTAYLARIN DÜZENLENMESİ

İlke olarak Yerel Kurultay olabildiğince çok ilde düzenlenmelidir. Adana, Ankara, Antalya, Aydın, Bursa, Çanakkale, Denizli, Diyarbakır, Edirne, Erzurum, Eskişehir, Gaziantep, Hatay, Kayseri, Kocaeli, Konya, İstanbul, İzmir, Malatya, Mersin, Sakarya, Samsun, Trabzon, Van, Zonguldak olmalıdır. Diğer iller ulaşım olanaklarına göre bu illere bağlanmalıdır. Bu iller örgütler arasında bölüşüldüğünde her örgütte bir veya iki bölgede doğrudan sorumluluk düşecektir ve dolayısıyla altından kolaylıkla kalkılacak bir görev olacaktır. Her ilde örgüt alt birimlerinden birer kişinin katılacağı bir Düzenleme Kurulu oluşturulmalıdır. Her bölgede bir örgüt bölge koordinatörlüğünü üstlenmeli ve Düzenleme Kurulu çalışmalarını koordine etmelidir. Her örgüt hangi ilde koordinatörlük üstleneceğini bildirmelidir. Yerel Kurultaylar Düzenleme Kurulu'nda bulunan örgütler il koordinatörüne bütün güçleriyle destek olmalıdırlar.

Merkez Yürütme Kurulu, Ankara, İstanbul, İzmir illerinde Yürütme Kurulu'nun DİSK, KESK, TÜRMOB, Halkevleri, TMMOB, TTB, PSADK oluşmasını karara bağlamıştır.

Bu Yürütme Kurulu Kasım 1998 tarihinde bu illerde yerel kurultay çalışmalarına hemen başlayacaklardır.

YEREL KURULTAYLAR TAKVİMİ

- 1- 1998 Kasım başına kadar, Kurultay örgütlenmesinin tamamlanması.
- 2- 30 Kasım tarihine kadar, Yerel Kurultayların tamamlanması.
- 3- 30 Kasım'da Yerel Kurultay sonuçlarıyla seçim sürecinin Türkiye Demokrasi Kurultayı Düzenleme Kurulu'nda değerlendirmesi
- 4- Seçimlere yönelik tavrın ve Türkiye Demokrasi Kurultayı tarihinin belirlenmesi.

Bütçe: Her bölgede duyuru, ilan, afiş ve Kurultay salonu için yapılacak harcamalar bölüşülmelidir (bölüşümün ilkeleri ve yönetimi Düzenleme

Kurulu'nca belirlenir.)

YEREL KURULTAYLARIN DÜZENLENMESİ

I. Türkiye Demokrasi Kurultayı Yürütme Kurulu

Türkiye Demokrasi Kurultayı Yürütme Kurulu yerel kurultay yapılacak il merkezlerini ve bu merkezlere bağlı illeri, bu merkezlerde hangi örgütlerin koordinatörlük üstleneceğini (örgütlerin bildirimlerine göre) belirlemiştir.

II. Koordinatör Örgütlerin Görevi:

Yerel kurultayların düzenlenmesinde koordinatörlüğü üstlenen örgütler Yerel Kurultay düzenleme çalışmalarını başlatmak için ilde bulunan diğer örgütleri, çalışmaları başlatmak amacıyla bir araya getirmek. İllerinde yerel kurultay düzenleyici örgüt temsilcilerinin düzenleme kurulu ve onun içinden yürütme kurulu gibi gerek görülen işlevsel kurulların oluşmasını şartlamak. Merkezi kurultaylarla yerel kurultaylar arasında yatay-düşey ilişki ve iletişimi sağlamakla yükümlüdürler.

III. Yerel Kurultay Düzenleme Kurulları

Düzenleme Kurulları yerel kurultayların olabildiğince yoğun katılımlarla toplanmasını, Kurultay çalışmalarının ve Kurultay kararlarının kamuoyuna etkin ve yaygın olarak aktarılmasını sağlamak için gerekli işlevleri yaşama geçirmekle yükümlüdürler.

- Düzenleme kurulları illerinde bulunan, merkezi düzeyde kurultay çalışmalarına

katılmamış olsa bile, sendika, meslek birliği, demokratik örgüt ve derneklerden uygun gördüklerine kurultaya ve düzenleme kurultaylarına katılma çağrısı çıkarmaya yetkilidirler.

- Siyasi partilerin kurultay düzenleme kurullarında yer almaması Türkiye Demokrasi Kurultayı Düzenleme Kurulu kararıdır. Bu nedenle siyasi partiler yerel kurultay düzenleme Kurullarına çağrılmayacaktır.

- Düzenleme kurulları yerel kurultayların toplanma tarihini belirleyecektir. Genel Kurultaylar en geç 29 Kasım 1998'de tamamlanmış olacaktır.

IV. Yerel Kurultayların Bütçesi

Yerel kurultay bütçesi düzenleme kurullarınca belirlenecek ve örgütler arasında paylaşılacaktır. (Yürütme Kurulumuz, ülke siyasetine ağırlık koyup demokratik kazanımlar sağlamayı amaçlayan böylesine önemli bir eylemde, harcamaların her örgütün ekonomik gücüne göre bölüşülmesini örgütler arası dayanışmanın bir göstergesi olarak yaşama geçirilmesini talep olarak sunmaktadır.)

V. Yerel Kurultayların Gündemi

1. Başkanlık Divanı Seçimi, 1 Başkan, 1 veya 2 Başkan yardımcısı, 2 veya 4 Yazman

2. Kurultay gündem maddelerinin görüşülmesi, seçimlerin demokratikleştirilmesi, Siyasi Partiler Yasası'nın demokratikleştirilmesi, 1999 Bütçesi, Özelleştirme (Bu kapsam da yer alan konuların ülkenin geleceği yönünde önem taşıyan konular üzerinde somut görüş ve öneriler tartışılacaktır.)

3. Kurultay Bildirgesi ve Deklerasyonu

4. Delege seçimi (Tarihi 30 Kasım 1998'den, yerel kurultayların

tamamlanmasından sonra belirlenecek o an Türkiye Demokrasi Kurultayı'na katılacak delegelerin seçimi.)

Bu dört madde yerel kurultayların asgari gündemini oluşturmaktadır.

TÜRKİYE DEMOKRASİ KURULTAY DELEGELİĞİ

i- Kurultay Düzenleme Kurulu ve il koordinatörleri Ankara'da toplanacak o an Türkiye Demokrasi Kurultayı delegeleridir.

ii- Kurultaya katılan üyelere delegelerin seçilmesi.

Delegelerin Belirlenmesi:

(Bu konu Türkiye Demokrasi Kurultayı Düzenleme Kurulu'nda görüşülmemiştir. Yerel kurultaylarda bu konuda karşılaşılabilecek sorular için Yürütme Kurulumuzun önerisidir.)

Her örgüt kurultaya katılan üyesi oranında delege seçme hakkına sahip olacaktır. Delege seçimine esas alınacak katılım sayısı iki grupta değerlendirilmiştir.

1. Grup: Ankara, İstanbul, İzmir illeri

Bu üç ilin yerel kurultaylarında, her örgüt kendi adına Kurultaya katılan her otuz kişiye karşılık bir delege üzerinden,

2. Grup: Diğer illerde bu oran her örgütün 15 kişi ik katılımına karşılık bir delege üzerinden hesaplanarak belirlenecektir.

VI. Yerel Kurultay Tutanakları

Yerel Kurultaylarda dile getirilen görüş, öneri ve taleplerin kalıcı olabilmesi için, mümkünse, her toplantıda kayda geçirilmesi çok yararlı olacaktır. Bu tutanaklar örgütlerin kararlı olarak yürütecekleri ortak demokrasi mücadelesinin değerli belgelerini oluşturacaktır.

VII. Yerel Kurultay Koordinatörleriyle Ortak Toplantı

7 Kasım 1998 tarihinde, Ankara'da TMMOB Toplantı Salonu'nda yerel kurultay koordinatörleriyle bir toplantı yapılmıştır. Toplantının amacı yere kurultaylar ve Türkiye Demokrasi Kurultayı sürecini birlikte değerlendirmek, plan ve program üzerinde tartışarak görüş birliğini sağlamaktır. Bu kapsamda DİSK Samsun, Bursa ve Gaziantep'te; Halkevleri Hatay'da belirledikleri koordinatörlerin belirlenen tarihte Ankara'da bulunmalarının zor olduğunu belirtmişlerdir. Bu eksikliği gidermek için her iki örgütün Yürütme Kurulu'nda bulunan yetkilileri 2-7 Kasım 1998 tarihleri arasında belirtilen illere giderek koordinatörlerle toplantı yaparak gerekli görüşmeleri il merkezlerinde yapacaklardır. Bunun dışında kalan il koordinatörleri (Ankara, İstanbul, İzmir hariç) Ankara'da toplanacaktır.

Bu toplantıdan beklenen bir başka yarar da yöresel özellikler ve yöresel potansiyel konularında bilgilenme ve bölgeler arası tartışma ve tartışma olanaklarının sağlamaya yardımcı olmasıdır.

ANKARA YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Susurluk'ta meydana gelen kazayla başlayıp, hükümetler düşüren, kasetlerle devam eden süreç; her türlü olayda ırkçı şoven ve dini duyguları körükleyerek ülkede bir iç çatışma ortamını yaratmaya çalışmaktadır. Artık yeter! Artık demokrasi için birlikteyiz diyen demokratik kitle örgütleri, sendikalar ve meslek odalarının Ankara birimleri 5 Aralık 1998 tarihinde gerçekleştirdikleri Ankara Demokrasi Kurultayı'nda aşağıdaki saptamaları yapmış ve kararları almıştır.

1. 12 Eylül hukukunun ürünü olan 1982 Anayasası yürürlükten kaldırılarak; çağdaş, çoğulcu, laik, katılımcı, emekten yana temel hak ve özgürlükleri gözetilen yeni bir anayasa hazırlanmalıdır.

2. Seçim sistemi, "temsilde adalet" ilkesi çerçevesinde seçimlere katılan tüm partilerin aldıkları oy oranında temsil edilecekleri şekilde yeniden düzenlenmeli, tüm yerel ve genel barajlar kaldırılmalı; seçimlere katılan tüm partilere eşit mali kaynaklar, eşit propaganda koşulları tanınmalıdır. Partilere seçimlerde işbirliği ve ittifaklar yapma olanağı tanınmalı, siyasi yasaklarla hiç kimsenin seçilme hakkı engellenmemelidir. Yurtdışında yaşayan yurttaşlarımıza seçimlerde oy kullanma hakkı tanınmalıdır. Mevcut seçim yasasında bu doğrultuda gerekli değişiklikler ivedi olarak yapılmalıdır.

3. Mevcut Siyasi Partiler Yasası yeniden düzenlenerek;

- a) Partilerde yönetici diktası ortadan kaldırılmalı, parti içi demokrasi içselleştirilmeli, parti üyelerinin parti politikalarının belirlenmesinde söz ve karar sahibi olmaları sağlanmalıdır.
- b) Partilerin seçimlerde adaylarını ön seçimlerle belirlemesi zorunlu kılınmalı, ön seçimlerde delege seçimi yerine doğrudan temsil esas alınmalıdır
- c) Partilerin emekçi sınıf ve katmanları temsil edebilmelerinin önündeki tüm sınırlamalar kaldırılmalıdır.
- d) Partilerin etkinliklerini sürdürebilmeleri güvence altına alınmalıdır.
- e) Partilerin ekonomik kaynakları ve harcamaları saydamlaştırılmalıdır.
- f) Partilerin DKO ve sendikalarla organik ilişkilere girmesi serbestleştirilmelidir.
- g) Kadınların toplum yaşamına ve siyasete aktif olarak katılımını teşvik edecek değişiklikler ivedilikle yapılmalıdır.

Aksi halde seçimlerin sonucunda yeni oluşacak parlamento sorunları çözmek bir yana daha da ağırlaştıracaktır.

4. Yerel Yönetimler boyutunda:

- a) TBMM Genel Kurulu'ndan geçirilmesi düşünülen, kısa ve bilinen adıyla Yerel Yönetimler Yasa Tasarısı: Yerel Yönetim alanlarında küreselleşmenin yerelleşme bakışının emrettiği yap-işlet-devret, özelleştirme gibi talancı uygulamaları gerçekleştirmek için, İl Özel İdareleri'ni vesayet yetkileri ile donatan; çalışan personeli "sözleşmeli" statüsünde istihdama yönelterek, üzerinde baskı unsuru oluşturmaya çalışan; Vali'nin yetkilerini arttırarak, demokratik yönetim anlayışından uzaklaştıran; "Yetki Yasası" Tasarısı olması nedeniyle de, Anayasaya aykırı hükümleri taşıyan bir içeriktedir. Bu nedenle, yasa geri çekilmelidir.

- b) Avrupa Kentsel Şartı, Yerel Yönetimler Özerklik Şartı vb. belgeleri imzalayan Türkiye, yerel yönetimlerin Meclisleri'ni, o kenti oluşturanların DKÖ'leri ile birlikte yönetmelidir. Böylelikle, Belediye Başkanları'nın Meclis üzerindeki vesayet yetkileri, Meclis'in partizan tutumları, demokratik ve çoğulcu bir yapılanmayla denetlenebilecektir.

5. Devletin ekonomik ve sosyal işlevlerinden soyutlanarak toplumun sağlık, eğitim, ulaşım, enerji ve haberleşme gibi en temel gereksinimlerinin karşılanmasının tekellere ve vahşi piyasa koşullarına terkedilerek ; sendikasılaştırma, yoksullaştırma, işsizlik ve daha yoğun bir sömürüye yol açacak olan ve hali hazırda peşkeş talan ve yağma şeklinde sürdürülen ÖZELLEŞTİRME uygulamalarını özünden reddediyoruz ve:

- a) Özelleştirmelerin derhal durdurulmasını,
- b) Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın lağvedilerek bu kuruluşa aktarılan

kaynakların KİT'lere, yatırımlara ve sosyal harcamalara aktarılmasının sağlanmasını,

c) Özelleştirilen işletmelerin ivedilikle kamu mülkiyetine geçirilmesini,

d) Yargının özelleştirmeleri iptal ve yürütmeyi durdurma kararlarının uygulanmasını,

e) KİT'lerin hükümetlerin yönetiminden ve siyasi arpalık konumundan çıkartılarak; çalışanların özyönetim hakkına sahip olacağı yapılanmalar haline getirilebilmesi için gerekli düzenlemelerin yapılmasını,

f) KİT'lerin bilinçli olarak zarar ettirilmesi doğrultusundaki politikalardan vazgeçilmesini, bu kuruluşların verimli hale getirilmesi için gerekli ekonomik ve teknolojik desteğin verilmesini talep ediyoruz.

6. a) Çağdaş bir vergi reformu yapılarak az kazananlardan az, çok kazananlardan çok vergi almayan; ancak asgari geçim miktarını vergiden muaf tutmayan,

b) Bütçenin %38'inin faiz ödemelerine ayırarak bütçeyi rant kesimine pompalayan,

c) Kamu çalışanları sayısındaki artışlara rağmen geçmiş bütçe döneminde %35.6 olan personel giderlerini bu dönemki bütçede %25.6'a indirerek zaten ekonomik güçlükler içerisinde yaşayan kamu çalışanlarını sefalete mahkum eden,

d) Yatırımlara %5.9 gibi gülünç paylar ayırarak üretimden, istihdamdan, kalkınmadan, teknolojiden vazgeçen ve bu konularda dışa bağımlılığı esas alan,

e) Eğitime %9, sağlığa %2.8 gibi ayırdığı son derece düşük rakamlarla sosyal devlet ilkesinden vazgeçen,

f) Askeri ve polisiye harcamalara, yatırımlara ayrılan payın iki katı ayrılarak halk için bütçeden hızla uzaklaşan, anlayışları tamamen reddediyoruz.

Çalışan kesimler, bu bütçe tasarısına izin vermemekte kararlıdır. Rant ekonomisinden vazgeçilerek ülke kaynakları üretim ekonomisine yönlendirilmeli; insandan ve emekten yana, ekolojiyi gözeten, bölgeler arası dengesizliği ortadan kaldıran, ülke kaynaklarının kullanılmasında verimliliği esas alan bir sanayi politikası hayata geçirilmelidir. Örneğin; kara yoluna dayalı, yanlış ve çarpık ulaşım sistemi yerine demiryollarına ağırlık veren, ülkemiz gerçeklerine uygun ulaşım sistemi tercih edilmelidir.

7. 2821 ve 2822 sayılı yasalar yürürlükten kaldırılarak tüm ücretli çalışanlar için ortak bir sendika, TİS ve grev yasasının ILO ve evrensel çalışma normlarına göre düzenlenerek bir an önce çıkartılmalıdır.

8. Gelir dağılımındaki adaletsizliklere son verilmeli, herkese çalışma hakkı sağlanmalı, haftalık çalışma saatleri Avrupa normları esas alınarak azaltılmalıdır.

9. Parasız eğitim ve sağlık hizmeti hakkının doğuştan kazanılmış en temel bireysel ve toplumsal bir hak olarak tüm yurttaşlara tanınmalıdır.

10. Emeklilik yaşındaki sınırlamalar kaldırılarak, emeklilerin yaşamlarını insanca sürdürebilecekleri bir ücret politikası hayata geçirilmelidir.

11. Yaşama hakkı, düşünce ve düşünceyi ifade hakkı, örgütlenme hakkı ve adil

yargılanma hakkı güvence altına alınarak, sistematik olarak devam eden işkence uygulamalarına son verilmeli, faili meçhul cinayetlerin ve kayıpların sorumluları yakalanarak yargı önüne çıkarılmalıdır.

12. Kürt sorunu tarihsel bir sorun olarak algılanmalı ve yok sayılmamalı, çözüm

ülke sınırları içerisinde aranmalıdır. Bu sorunun ülke gündeminde kalmaya

devam ettiği; yani adil, demokratik, kalıcı bir barış ortamı kurulamadığı sürece;

ülkenin demokratikleştirilmesinde yol alınamayacağı, ekonomik sorunların daha da ağırlaşarak süreceği, işsizlik ve yoksulluğun artacağı, milyonlarca insanımızın umutsuz, mutsuz ve geleceğe güvensiz bir ortamda yaşamaya devam edeceği açıktır. Kürt sorununun siyasi çözümü, ekonomik ve sosyal haklarla desteklenmelidir. Olağanüstü Hal, Koruculuk Sistemi, iller idaresi Yasası

ve Merkezi Kriz Yönetmeliği kaldırılmalı, Özel Tim lağvedilmeli, göç nedeniyle köyünü ve yöresini terk edilmek zorunda bırakılan insanların maddi kayıpları tanzim edilerek can ve mal güvenlikleri sağlanarak yerlerine geri dönüş koşulları oluşturulmalı, sorunun çözümü için özgür tartışma ortamları yaratılmalıdır.

13. Dinsel gericiliğin, irticanın, islam'ın siyasallaştırılmasının asıl sorumlusunun 12 Eylül hukuku ve onun uzantısı olan Türk-İslam Sentezi politikalarıdır; ülkemiz militarizm ve onun kurumları ile değil, en geniş toplumsal kesimlerin doğrudan katılımı ile demokrasiye kavuşacaktır. TMY'nin kaldırılması ve DGM'lerin kapatılması demokratikleşme yönünde önemli bir adım oluşturacaktır.

14. Öğrenci gençliğin öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğine yönelik saldırılar engellenmeli, bilgiyi toplumsallaştırmanın ve özgür bilim üretiminin önündeki en

büyük engel olan YÖK kaldırılmalı, bilim insanlarının akademik unvanlarını bile ellerinden alan yetkileri taşıyan son disiplin yönetmelişi derhal geri çekilmeli, harçlar kaldırılmalı, demokratik, üretken üniversite anlayışını kurumsallaştıracak düzenlemeler ivedilikle yapılmalıdır.

15. Ülkemizde demokrasinin gerçekleşebilmesinin ve yerleşebilmesinin evrensel

kabul görmüş tüketici hakları, insan hakları, çocuk hakları, kadın hakları, özürllü hakları gibi haklar konusunda Türkiye'nin imza atmış olduğu evrensel sözleşmeler ve yapılmış olan yasal düzenlemelerin ivedilikle gereğinin yerine getirilmesi ve hayata geçirilmesi ile mümkün olabileceğini; aksi halde kağıt üzerinde kalan hakların demokrasiye hiçbir katkısı olmayacağı görüşündeyiz. Bu nedenle, konuyla ilgili gerekli yasal, kurumsal, teknik ve mali düzenlemeler yapılarak acilen uygulamaya koyulmalıdır.

16. Halkın, tüketicilerin, kadınların, çocukların yanlış yönlendirilmemesi ve toplumun yozlaştırılmaması açısından medya, basın ahlak ve ilkeleri ile "basın,

halkın gözü, kulağı, sesidir" anlayışı doğrultusunda sorumluluğunu yerine getirmelidir.

17. Kadın emeğinin ve bedeninin sömürülmesi engellenmeli, kadınlara yönelik her türlü şiddet, taciz ve tecavüze karşı durulmalı, yaşamın her alanında kadınların söz ve karar sahibi olma imkanları genişletilmelidir.

5 Aralık 1998 tarihinde biraraya gelen bizler; emekten, özgürlükten ve barıştan yana olan güçlerin, yukarda özetle sunulan konularda güç ve eylem birliğinin sağlanmasının tarihi bir görev olduğu gerçeğinden hareketle, bu görevin yerine getirilmesi için çaba göstereceğiz. Özelleştirmelerin, baskıların, bütün kaynakların yağmalanmasının ancak ortak bir direnmeyle püskürtüleceğine vurgu yapan Kurultayımız; örgütlerimizin sahip olduğu birikimlerin, Türkiye'nin karşı karşıya bulunduğu toplumsal sorunları çözmeye yetecek güçte olduğunu ilan eder. Parlamento ve hükümetler toplumun

sorunlarına çözüm aranan yapılar olmaktan uzaklaşmıştır. Mevcut seçim sistemi ve siyasal partilerin antidemokratik yapısıyla toplumun gereksinimlerini karşılamaya olanak vermediğinden hareketle, siyasi yaşamın demokratikleştirilmesinin kaçınılmaz olduğunu vurguluyor ve bu sağlanmadığı sürece seçim sürecinin bizler tarafından çok ciddi değerlendirmeye tabi tutulacağını bildiriyoruz.

Bizler yukarıda sıraladığımız görüşler ve ortak talepler etrafında sürekli bir eylem çizgisinde güçlerimizi birleştirdiğimiz bu platformu genişleterek ortak bir direniş hattı oluşturacağımızı ve bu taleplere programlarında yer vermeyen;

- Mevcut Seçim Sistemi ve Siyasal Partiler Yasalarını savunan,
- Bunların değişmesi için hiç bir somut çaba içinde bulunmayan,
- Özelleştirmeleri savunan,
- İş güvencesi ve işsizlik sigortasına karşı olan,
- Sendikal alandaki taleplerimizi göz ardı eden ve sahte sendika yasasına evet diyen,
- Vergide adaleti sağlamaya çalışmayan,
- Bütçede sağlığa, eğitime, sosyal güvenliğe, yatırımlara yer vermeyen,
- İşkenceye, kayıplara, çetelere ses çıkarmayan,
- Siyanürlü altın, nükleer santral gibi alanlarda halkın sesine ve iradesine kulak tıkayan,
- Örenim hakkı ve özgürlüğü için, YÖK'ün kaldırılması için hiçbir şey yapmamış olan,
- İrticaya, ırkçılığa tavır almayan,
- Kürt sorununda adil, kalıcı, demokratik çözümlere yer vermeyen siyasi partilere oy vermeyeceğimiz gibi, bu doğrultudaki gelişmeleri ciddi biçimde değerlendireceğimizi kamuoyuna ilan ediyoruz.

DÜZENLEME KURULU

- DİSK
- KESK
- TMMOB
- ASMMM ODASI
- TTB
- TEB
- HALKEVLERİ
- TGS
- ÇGD
- ÇHD
- İHD
- MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ
- PSAKD
- TUNCELİLER DERNEĞİ
- TÜKETİCİ HAKLARI DERNEĞİ
- ÖĞRENCİ VELİLERİ DERNEĞİ
- ANKARA ÜYELERİ

BURSA YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Ülkemizin siyasal ve ekonomik bir kriz yaşadığı bu günlerde, bir yandan hükümet krizi "sermaye sözcülerine" hükümet kurma yetkileri verilerek

çözölmeye çalışılıırken, diğer yandan ekonomik kriz bahane edilerek yüzbinlerce insan işten atılarak krize çözüml aranmaya çalışılmaktadır. Kaset savaşları telefon dinlemeleri, çete bağlantıları, yolsuzluklar tüm hızı ile siyaseti kirletmeye devam etmektedir.

ARTIK YETER! Artık demokrasi için birlikteyiz demek için 27 Aralık 1998 tarihinde demokratik kitle örgütleri, sendikalar ve meslek odaları Bursa Şubeleri BURSA DEMOKRASİ KURULTAYI'nı gerçekleştirerek aşağıdaki saptamaları yapmış ve kararları almıştır.

SEÇİM SİSTEMİNİN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ

1) Toplumdaki ve siyasal yaşamdaki tüm anti-demokratik uygulamalara kaynaklık

eden 12 eylöl hukukunun ürünü olan 1982 Anayasası yürürlükten kaldırılarak, çağdaş, çoğulcu, katılımcı, emekten yana temel hak ve özgürlükleri gözetilen yeni bir Anayasa hazırlanmalıdır.

2) Ülkemiz seçim sürecine girerken, Seçim Sistemi "TEMSİLDE ADALET" ilkesi çerçevesinde seçimlere katılan tüm partilerin aldıkları oy oranında temsil edilecekleri şekilde yeniden düzenlenmeli "TAM NİSBİ TEMSİL" sistemi yöntem olarak benimsenmelidir.

3) Tüm yerel ve genel barajlar kaldırılmalı; seçimlere katılan tüm partilere eşit mali kaynaklar, eşit propaganda koşulları tanınmalıdır. Partilere seçimlerde, işbirliği ve ittifaklar yapma olanağı tanınmalıdır.

Siyasi yasaklarla hiç kimsenin seçilme hakkı engellenmemelidir.

SİYASİ PARTİLER YASASI DEMOKRATİKLEŞTİRİLMELİDİR

1) Partilerin seçimlerde adaylarını ön seçimle belirlemesi zorunlu kılınmalı, ön seçimlerde doğrudan temsil esas alınmalıdır, delege sistemi kaldırılmalıdır.

Partilerde yönetici diktası ortadan kaldırılmalı, parti içi demokrasi tesis edilmelidir, parti tabanları politikaların belirlenmesinde etkin olmalıdır.

2) Partilerin ekonomik kaynakları ve harcamaları saydamlaştırılmalıdır. Seçim dönemindeki harcamalar kısıtlanmalıdır.

3) Partilerin Demokratik Kitle Örgütleri ve sendikalarla organik ilişkilere girmesi serbestleştirilmelidir. Kadınların siyasete aktif katılımlarının koşulları yaratılmalıdır.

4) Parti kapatmalara son verilmeli, partilerin etkinliklerini sürdürmeleri güvence altına alınmalıdır.

5) Kamu çalışanlarının, üniversite öğrencilerinin ve öğretim görevlilerinin siyaset yapma hakları önündeki engeller kaldırılmalıdır.

TÜM BUNLAR GERÇEKLEŞMEDİĞİ TAKDİRDE, YAPILACAK SEÇİMLERİN SONUCUNDA OLUŞACAK PARLAMENTO, SORUNLARI ÇÖZMEK BİR YANA DAHA DA AĞIRLAŞTIRACAKTIR.

ÖZELLEŞTİRME

1) Devletin ekonomik ve sosyal işlevlerinden soyutlanarak, toplumun sağlık, eğitim, ulaşım ve haberleşme gibi en temel gereksinimlerinin karşılanmasının vahşi piyasa koşullarına terk edilerek, sendikasılaştırma, yoksullaştırma, işsizlik ve daha yoğun bir sömürüye yol açacak olan, talan ve yağma şeklinde sürdürölen "ÖZELLEŞTİRME" uygulamalarını kabul etmiyoruz.

2) Özelleştirilen işletmeler hızla kamu mülkiyetine geçirilmelidir. Çete bağlantılı, kara para aklama operasyonuna dönüşen tüm özelleştirmeler iptal edilmelidir.

3) Özelleştirme politikalarına kaynaklık eden, KİT'lerin bilinçli olarak zarar ettirilmesi doğrultusundaki politikalardan vazgeçilmeli, bu kuruluşların verimli hale getirilmesi için gerekli ekonomik ve teknolojik desteğin verilmesini talep ediyoruz.

1999 BÜTÇESİ

Rant ekonomisinden vazgeçilerek, ülke kaynakları üretim ekonomisine yönlendirilmeli, emekten ve insandan yana, ülke kaynaklarının kullanılmasında verimliliği esas alan bir bütçe politikası belirlenmelidir. Bu nedenle;

- 1) Çağdaş bir vergi reformu yapılarak az kazananlardan az, çok kazananlardan çok vergi alınacak düzenlemeler yapılmalıdır.
- 2) Bütçenin %38'ini faiz ödemelerine ayırarak, rantçı bütçe tercihlerinden vazgeçilmelidir.
- 3) Kamuda çalışan personelin giderlerine ayrılan pay yükseltilerek, çalışanların yoksulluğuna son verilmelidir.
- 4) Eğitime %9, sağlığa %2.8 gibi ayrılan son derece düşük olan paylar yükseltilerek, sosyal devlet ilkesinden vazgeçme politikalarına son verilmelidir.
- 5) Yatırımlara %5.9 gibi gülünç paylar ayırarak üretimden, istihdamdan vazgeçen, dışa bağımlılığı esas alan tercihlerden uzaklaşılmalıdır.

FAİZ, RANT, SAVAŞ, SERMAYE TERCİHLERİNİ İÇEREN BÜTÇE UYGULAMALARINDAN VAZGEÇİP HALK İÇİN BÜTÇE HAZIRLANMASINI TALEP EDİYORUZ.

TEMEL İNSAN HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ

Toplumsal yaşama direkt müdahale araçları olan toplumsal örgütlenmelerin engellenmesi, girişimleri hızla devam etmektedir. Çalışanlar, sendikasılaştırılırken, kamu çalışanlarına grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak tanınmakta, insan hakları örgütleri kapatılmakta, örgütlü toplum yaratma çabaları baskılarla engellenmektedir. Düşünceleri nedeniyle yüzlerce aydın, gazeteci, sanatçı, sendikacı cezaevlerinde yatmaktadır. Bu nedenle;

- 1) Yaşama ve çalışma hakkı korunmalı, iş güvencesi ve işsizlik sigortası gerçekleştirilmelidir.
- 2) Örgütlenme önündeki engeller kaldırılmalıdır.
- 3) Sosyal güvenlik hakkı tüm çalışanlara sağlanmalı, sigortasız çalışmaya son verilmelidir.
- 4) Kamu çalışanlarına grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı verilmelidir.
- 5) Düşünce özgürlüğünün önündeki engeller kaldırılmalı, düşünceleri nedeniyle cezaevlerinde yatan insanlar serbest bırakılmalıdır.
- 6) Toplumun tüm kesimlerine eşit eğitim ve sağlık imkanı sunulmalıdır.
- 7} Yıllardır 30 bin insanımızın ölümüne neden olan kurt sorununun çözümü, düşüncelerin özgürce tartışabildiği, şiddete dayanmayan barışçı demokratik bir ortamın yaratılmasından geçmektedir.

Aşağıda imzası bulunan Bursa Demokrasi Kurultayı katılımcıları olarak yerel yönetimlerin demokratikleştirilmesi ve kentimize sahip çıkmak doğrultusunda ortak hareket etme kararlılığımızı ve inancımızı da güç birliğine dönüştürmeyi hedefleyerek toplumsal sonuçların çözümünde taraf olacağımızı tüm kamuoyuna duyuruyoruz.

DİSK, KBK, TÜMTÜS, PETROLİŞ, BURSA ECZACILAR ODASI, BURSA TABİP ODASI, TMMOB, BURSA DIŞ HEKİMLERİ ODASI, BURSA SMMMO, ÇAĞDAŞ GAZETECİLER DERNEĞİ, ÇAĞDAŞ HUKUKÇULAR DERNEĞİ, ÇAĞDAŞ YAŞAMI DESTEKLEME DERN., ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ, DEMİAD, DERİ-İŞ, TEZ KOOP-İŞ.

ÇANAKKALE YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Seçimin demokratikleştirilmesi ve Siyasi Partiler Yasasının Demokratikleştirilmesi konusunda bizler, bugünkü seçim sistemi ve Siyasi Partiler Yasasını demokrasinin önündeki engellerden biri olarak görüyor ve bu konudaki somut taleplerimizi aşağıda sunuyoruz.

- 1) Önemli bir seçmen kitlesinin oylarının parlamentoda temsil edilememesine, dolayısıyla boşa gitmesine yol açan seçim barajı kaldırılmalıdır.
- 2) Seçimlere katılan partilere eşit koşullar tanınmalıdır. Seçim harcamaları ve bu harcamaların kaynakları seçimlerden önce açıklanmalı, bu konular yargı ve seçmen denetimine tabi tutulmalıdır.
- 3) Partilerde adaylar ön seçimle belirlenmeli, delege sistemi yerine doğrudan temsil uygulanmalıdır.
- 4) Genel seçimlerde tercihli oy kullanılması sağlanmalıdır.
- 5) Seçimlerde işbirliğine, ittifaklara olanak verilmeli, bu konulardaki yasaklamalar kaldırılmalıdır.
- 6) Seçenlere, seçilmişleri "Geri Çağırma Hakkı" verilmelidir.
- 7) Yüz kızartıcı suçlar hariç, siyasi nedenlerle seçme ve seçilme hakkı sınırlandırılmamalıdır.
- 8) Partilerin etkinliklerini sürdürebilmeleri güvence altına alınmalı, bu güvence için uluslararası hukuka uygun gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.
- 9) Siyasi partilerin tüzük, program ve örgütlenmelerini özgür iradeleriyle belirleyebilmelerine olanak tanınmalı, partiler toplumla yaygın ve sürekli iletişim kurabilmeli; alacakları kararların, hazırlayacakları yasaların geçerliliğine, dayandıkları toplum kesimleriyle etkileşim ve iletişim sürecinde önceden ölçülebilmelidirler.
- 10) Partilerin ekonomik kaynakları ve harcamaları saydamlaştırılmalı, halkın denetimi etkinleştirilmelidir.
- 11) Siyaset yasakları kaldırılmalı, siyaset yapamayacakların kapsamı daraltılmalıdır.
- 12) Partilerin politikalarının belirlenmesinde parti içi demokrasi uygulanmalı, yönetim diktasının kurulmasını engelleyecek düzenlemeler yapılmalıdır.
- 13) Partiler, sivil toplum örgütleri, demokratik kitle örgütleri ve sendikalarla organik ilişkiler kurabilmelidir.
- 14) Irkçı, gerici, savaş kışkırtıcısı, halk düşmanı partilerin kurulmasına izin verilmemelidir.
- 15) Kadınların toplum yaşamına ve siyasete aktif olarak katılmaları teşvik edilmelidir.

Bugünkü olumsuz durumun en önemli nedenlerinden biri de toplumun demokratikleşme beklentilerinin önünde sert bir kaya gibi duran 12 Eylül Anayasasıdır. Anayasa, içeriğiyle demokrasinin temeli olan örgütlü toplum yaratılmasını önlemektedir. Dolayısıyla toplumun bütün kesimlerinin katılımıyla gerçekleştirilecek yeni bir sivil Anayasa temel çözümdür.

1999 Bütçesi Üzerine Görüşlerimiz:

- 1) Öngörülen 5.5 katrilyon TL açık yama tutması bir yana, tüm bütçenin 1/4'ünü oluşturmaktadır.
- 2) Gelirlerinin 4/5'i vergi gelirlerinden oluşacakken, son kriz bahanesiyle bu gelirlerdeki sanayici-tüccar payı gittikçe artacaktır.
- 3) Giderlerinin yarısı iç ve dış borç faizlerine ayrılan bir bütçeden yatırımlara ayrılan pay komiktir.
- 4) Tüm vergi gelirlerinin % 80'ini 1998'de yutan "Faiz Ödemeleri" % 100'e varınca acaba ne olacaktır? Vergimizi Vergi Dairesine değil de hangi rantiyenin hesabına yatıracağız?
- 5) Hazırlanan bu bütçe çetelerle iç içe geçmiş, yolsuzluk, rüşvet ve uyuşturucu ticaretine bulaşmış yöneticilerce hazırlandığı için biz çalışanların buna ne bir katkısı ne de bir sorumluluğumuz vardır.
Buna karşılık bütçe ile ilgili çözüm önerilerimiz şunlardır;
 - a) Ekonomik demokrasi geliştirilmeli, bütçenin hazırlanmasında demokratik süreçler işletilerek sendikalar, sivil toplum kuruluşları karar süreçlerinde yer almalıdır.
 - b) Kamunun müdahale alanları genişlemeli, kamu harcamaları toplumsal yarar doğrultusunda arttırılarak işsizliği ortadan kaldırıp, istihdam olanakları yaratacak sağlıklı bir büyüme anlayışı oluşturulmalıdır.
 - c) Toplumun kaynaklarını sermayeye faiz olarak aktaran değil, kamu hizmetleri üreten ve kamunun yatırımcı niteliğini arttıran bütçe oluşturulmalıdır.
 - d) Hür türlü vergi istisna muafiyetleri sınırlandırılarak verginin geniş tabana yayılması sağlanmalı, sermaye kesiminin vergi yükü arttırılarak çalışanların vergi yükü azaltılmalıdır.
 - e) Bütçeden silahlanmaya ayrılan pay azaltılarak sağlık, eğitim gibi kamu hizmetlerine ayrılan pay arttırılmalı, bütçede "Sosyal Devlet" ilkesi korunmalıdır.

Özelleştirmeler Hakkında Görüşlerimiz;

Tanımı : Kamu mülkiyeti yerine özel mülkiyetin geçirilmesidir.

Amacı : Ulusal piyasayı-Ulusal Devleti yok etmektir.

Kapsamı : Tüm ezilen Ulus Devletlerdir.

Dayanağı : Uluslararası sermayenin emperyalizmin ekonomik ve askeri gücüdür.

Gerekçesi : Azgelişmiş ülkelere ekonomilerinin kurtuluş reçetesi olarak dayatılması ve yutturulmasıdır.

Uygulanması Cumhuriyet kazanımları olan KİT'lerin, Kamu Bankalarının kısaca Ulusal Devletin planlayıcı ve denetleyici olduğu sosyal ve ekonomik alanların yağmalanması şeklindedir. Bunun için halkın psikolojik olarak kandırılacak hale getirilmesi sağlanmıştır.

Uygulananların hiç biri yasalara uygun değildir. Ancak yargıdan dönenlerin "Yürütmeyi Durdurma" ve "iptal" kararları hükümetlerce uygulanmamaktadır. Üstelik, yargı erkinin bu tavrı çağdışı olarak gösterilmektedir. Özel ilgi alanları enerji, petrol, iletişim ve altyapı hizmet alanlarıdır. Sağlığın tedavi alanı eğitimde ön kayıt ve orta yüksek öğretimin karlı bölümleridir. Bunu önlemek için eğitimin, eğitim kurumlarının, bilgi ve bilgiye ulaşmayı sağlayan araçların kamulaştırılması gerekir. Eğitimde özelleştirmeye ve paralı eğitime karşı çıkış demokratik eğitim talebinin temel hedefi olmalıdır. Çünkü eğitim sisteminin yarattığı yapısal sorunların yanı sıra, yıllardır ticarileştirme ve paralı eğitim

politikaları bu eşitsizlikleri keskinleştirmekte ve toplumsal dışlamayı araştırmakta ve toplumsal dışlamayı yabancılaşmayı arttırmaktadır. Parasız, demokratik ve bilimsel bir eğitim sistemi yaratmak ancak birlikte mücadeleyle mümkündür.

Mücadele topyekün, ulusal güçlerin kamusal alana sahip çıkması, daraltılmasını değil, yaygınlaştırılmasını savunma, bunu kararlılıkla dile getirme bu gibi kurultay-forum-bilgilendirme toplantılarımız yüze konuşma yöntemleriyle halkın örgütlü örgütsüz kesimlerini eğitmek paylaşmaktan geçer. KİT'ler üzerindeki özelleştirme dayatmalarının en önemli gerekçesi olan siyasilere çiftlik anlayışına karşı çözüm, idaridir ve yönetimlerin demokratik olarak belirlenmesi şeklindedir. Zarar etmesinin gerekçesine karşı ise çalışanların üretim ve yönetim süreçlerinde söz sahibi olmaları, teknolojik yenilenme ve yatırım gibi önlemler yaşama geçirilmelidir.

Son söz olarak Özelleştirmenin Şimdiye Kadar Adam Ettiği Ülke Görülmemiştir.

Aralık 1998.

DÜZENLEME KURULU:

TMMOB

TÜRMOB

KESK

TTB

DİSK

HALKEVLERİ

DENİZLİ YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

İnsanlık serüveninin tüm gelişim aşamalarına tanıklık etmiş olan yurdumuzu, binlerce yıldır bağrında yaşattığı öz değerlerden kopararak, tamamen kendi egemenlik alanlarına katmak isteyen emperyalist güçlerin gizli politikalarını açığa çıkarmaları ve toplumsal özlemler doğrultusunda mahkum edilmeleri sürecindeki tikanlıklar ülkemiz insanlarını ağır bedeller ödemek zorunda bırakmaktadır. Mevcut parlamenter sistemin yozlaşmasına yol açan temel yanlışlık, sivil toplum örgütlerinin zayıflatılması ve yetişmiş beyinsel güçlerin siyaset dışı bırakılması suretiyle demokrasiye olan inanç ve bağlılığın büyük oranlarda azaltılmış olmasıdır. Sivil toplum örgütlerinin denetleyemediği demokrasilerde, elbette bu boşluğu doldurmağa aday mafyalar türeyecektir. Yurtseverlerin suskunluğu doğaldır ki çeteleri kahramanlık taslama konusunda yüreklendirecektir. Yıllardır sabırla uygulanmakta olan tek tek bireylerin yozlaşmasına göz yuman ve hatta bunu teşvik eden iş bitirici anlayış, ülkemizin emperyalizmin kucağına yuvarlanması planının kuşkusuz önemli bir parçası idi. Toplumda hukuk düzenine ve parlamenter sisteme olan inancın aşındırılması girişimleri, 20. Yüzyılın başında parçaladığımız emperyalist boyunduruğun yeniden boynumuza takılmasını hedefleyen odaklarca yönetilmiştir. O halde bunalımdan çıkmanın biricik yolu, bu süreci doğru kavrayan yurttaşların insan olma erdeminin gereklerini yerine getirecekleri bir yüreklilikle, kendilerine dayatılan yaşam tarzını reddederek, öncelikli olarak çağdaş, demokratik ve laik bir sosyal hukuk devleti için mücadele etmeleridir.

Bu amaçla 20 Aralık 1998 Pazar günü Denizli'de bir araya gelen sivil toplum örgütleri, ülkemizin içine sürüklendiği bunalımdan çıkma yönteminin

parlamentar rejime yönelik bir tehdit unsuruna dönüşmesine fırsat vermemek ve bu bağlamda temsil ettikleri toplumsal unsurların ülkenin gerçek sahipleri sıfatı ile, sürece müdahale etmelerini sağlamak amacıyla aşağıdaki kararların zaman yitirmeksizin hayata geçirilmesini kararlaştırmışlardır, I. Siyasetin mafyalaşmasına yol açan antidemokratik uygulamaların topluma dayatıldığı 12 Eylül hukuksuzluğu derhal tasfiye edilmelidir.

2. Toplumsal üretimi gerçekleştiren kesimlerin, bu üretimin bölüşülmesi sürecinde devre dışı bırakılmalarına yol açan "sivil toplum örgütlerinin siyaset yapma yasağı" kaldırılmalıdır.

3. Anayasanın öngördüğü kuvvetler ayrılığı ilkesini ayaklar altına alan uygulamalara son verilmeli, yargının bağımsızlığı güvence altına alınmalı ve hukukun üstünlüğünü ihlal eden her türlü girişim cezalandırılmalıdır.

4. Parlamentelerin dokunulmazlığı düşünce ve ifade özgürlüğü çerçevesiyle sınırlanmalı, kamu düzenini bozmağa yönelik suçlar ulus adına tarafsız yargılamalar yapan bağımsız mahkemelerce hızla kavuşturulmalıdır.

5. Toplum iradesinin alınıp satılan bir mala dönüşmesi anlamına gelen milletvekili transferi yasaklanmalı, parti değiştiren milletvekilinin parlamento üyeliği TBMM onayına gerek kalmaksızın düşmelidir.

6. İnsanların düşüncelerine yakın partiler yerine, kazanma şansı olduğu varsayılan partilere yönelmesine yol açan ve böylece toplum iradesinin saptırılması sonucunu doğuran seçim barajları kaldırılmalı, ülke koşullarına uygun, demokratik ve adil bir seçim sistemi getirilerek ulusal iradeyi temsil oranının gerçeğe yakınsaması sağlanmalıdır.

7. Seçmen kütüklerinin güncelleştirilmesi ve oy kullanma yöntemindeki ilkel ve hatalı uygulama kaldırılarak, oy kullanmanın teşvik edildiği ve yurttaşlık görevini yerine getiren insanların saygınlığına yaraşır yöntemler uygulanmalıdır.

8. Siyasi partilerin lider sultanından kurtarılması ve kolektif bilinci yansıtan üretken kuruluşlara dönüştürülmesi can alıcı bir noktadır. Bu amaçla delege sistemi ve merkez yoklaması kaldırılmalı ve doğrudan temsil yöntemi ile katılan tüm üyelerin önseçimle belirleneceği adaylar arasından seçim yapılması sağlanmalıdır.

9. Ülkenin yetişmiş beyinsel gücünün demokratik süreçte söz sahibi olmasını engelleyen siyasi partilere üyelik yasalı, Kamu çalışanlarının görevlerine siyaset karıştırmalarını sağlayacak önlemlerin alınması koşuluyla kaldırılmalıdır.

10. Siyasi parti yöneticilerinin ve kamu çalışanlarının mal bildirimini titizlikle ve şeffaf olarak izlenmeli ve haksız kazanç edinenler bağımsız mahkemelerce yekleştirmeden yapılacak bir seçimin bunalımı ağırlaştıracak sonuçlar doğuracağını vurgular.

11. Siyasi partilerin iş bulma bürosu ve milletvekillerinin de iş takipçisi olma durumuna son verilmeli, partilerin tüzükleri doğrultusunda projeler üreten ve bunları toplumsal kazanımlara dönüştürme çabasındaki örgütler haline gelmeleri sağlanmalıdır.

12. Parti içi demokrasiye tahammülü olmayanların ülkemizin demokratik yaşantısında söz sahibi olmalarını önleyecek düzenlemeler yapılmalı, seçilmiş parti organlarının keyfi tutumlarla gene merkezlerce lağvedilmeleri engellenmelidir.

13. Bütçe, toplumsal üretimin ortadan kaldırılmasını ve böylece dışa bağımlı ekonomik düzeni kaçınılmaz kılan rantıye bütçesi olmaktan çıkarılmalıdır.

14. Bütçeden eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, adalet ve enerji yatırımlarına

ayrılan paylar artırılmalı, üretimi teşvik eden yatırımlar yapılmalı ve böylece sosyal hukuk devleti olmanın gereklerini yerine getirmeye engel olan kısıtlamalar ortadan kaldırılmalıdır.

15. İç ve dış borçlar derhal tasfiye edilerek, sosyal adaleti ortadan kaldıran ve toplumu büyük gerginlik ve bunalımlara sürükleyen, ekonomiyi uyuşturucuya bağlı hale getiren IMF reçeteleri yırtılmalıdır.

16. Sosyoekonomik yaşamı piyasanın insafına terk eden özelleştirmeci zihniyetin

ulusal bağımsızlığımızı tehlikeye düşüren sonuçlarına karşı planlı büyümeyi hedefleyen ve kamu yararını gözetemeyen bir ekonomik model geliştirilmelidir.

17. Bölgesel sorunlara yaklaşım ulusal çıkarlar ekseninde değerlendirilmeli ve ulusal onurumuzu ayaklar altına alan emperyalist devletlerin müdahale gücü olma sürecine son verilmelidir.

18. İnsan haklarının kutsallığı, hiçbir şekilde terör eylemlerinin veya gerici unsurların kalkını yapılmamalı; aksine laikliğe, demokratik rejime ve ulusal bütünlüğe yönelik girişimler olduğundan hareketle, insan hakları kavramı bilimsel ölçütlerle savunulmalıdır.

19. Faili meçhul cinayetlerin aydınlatılması ve faillerle beraber arkalarındaki karanlık güçlerin de cezalandırılması sağlanmalıdır.

20. Üniversiteler idari ve mali özerkliğe kavuşturulmalı, özgür düşüncenin yaratıcılığını toplumsa kazanımlara dönüştüren bilim yuvaları haline getirilmelidir.

21. Halkın eğitim ve bilinç düzeyini düşük düzeylerde tutarak, her türden yozlaşmaya karşı tepkisiz insanlar üreten gerici eğitim anlayışı terk edilmeli, fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller yetiştirecek çağdaş ve laik eğitim sistemine geçilmelidir.

22. Çalışanların gelecek kaygıları içinde üretkenliklerini azaltan idari ve ekonomik baskılara son verilmeli, devletimizin imza koyduğu uluslararası anlaşmaların gereğini yerine getirecek yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

23. Anayasanın öngördüğü Uyum Yasaları acilen hazırlanmalı ve TBMM tarafından onaylanmalıdır.

24. Yerel Yönetim Yetki Tasarısı, yerel yönetimlerde sivil toplum örgütlerine söz ve karar aşamasında yetki verecek şekilde düzenlenmelidir.

25. Doğal zenginliklerin yağmalanmasına son verilmeli, ulusun ortak mülkiyet alanlarının kamu yararına yöneliktir.

26. Toplumsal barışın önünü kesen yasal, geleneksel, sosyal ve ekonomik sebepler kaldırılmalı, çağdaş, uygar, özgür ve üretken bir toplumsal yapılanmanın önü açılmalıdır.

Yerel Demokrasi Kurultayı, toplumun yukarıda sıralanan haklı istencini yasal düzenlemelere dönüştürmeleri için tüm siyasi partileri göreve çağırır ve bunu gerçekleştirilmeden yapılacak bir seçimin bunalımı ağırlaştırarak sonuçlar doğuracağını vurgular.

DÜZENLEME KURULU:

- KESK, • TMMOB, • TTB,
- SMMMO, • DENİZLİ BAROSU

DIYARBAKIR YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

1) ÜLKEDE SEÇİM SÜRECİ VE SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLER OLARAK TAVRIMIZ

Türkiye'de alınan yasal önlemlerle, seçim yarışma sadece düzeni temsil eden partiler katılmakta ve ortaya çıkan seçim sonuçları özgür iradesi yerine, devletin iradesini yansıtmaktadır. Yani ulusal irade yıllardır, devletin ipoteği altındadır. Örgütlenme ve düşünce özgürlüğü kısıtlı olduğundan, resmi ideoloji dışında kalan tüm parti ve düşüncelerin örgütlenmesine çeşitli yasaklar konmakta, entrika, komplo veya barajlarla seçime girmeleri engellenmeye çalışılmakta, kapatılmaktadır. Türkiye'de durum böyleyken, bölgemizde ise bunlarla birlikte toplumsal yaşama yön veren kapitalizm öncesi değerler olan şeyhler, tarikatlar, aşiret liderleri ile işbirliği yapılarak egemenlik kurulmaya çalışılmaktadır. Bu nedenle de bölgemizde demokratikleşmeden bahsetmek mümkün değildir. Yani siyasal iktidarlar seçim kanunlarını kendi amaçları doğrultusunda, istedikleri şekilde değiştirebilmekte ve kullanabilmektedir. Türkiye'deki mevcut düzeni vesayeti altında bulunduran güçlerin varlığı, bu politikaların sebebidir ve bu gerici, çeteci politikalar Türkiye'nin gelişmesine, çağdaş demokratik-insan haklarına saygılı bir ülke konumuna ulaşmasına engeldir. Bu anlamıyla Türkiye'nin çelişkilerden kurtulması ve özlenen konumuna ulaşması için tek yol, insan haklarına ve eşit haklı vatandaşlık anlayışına saygılı, katılımcı, çoğulcu, hukuka saygılı, çağdaş uygarlık düzeyine sahip bir demokratik yapıyı oluşturup, bu yapıya işlerlik kazandırmaktır.

Bu anlamıyla

- 1- Seçim sistemi, temsilde adalet ilkesi çerçevesinde, seçimlere katılan partilerin aldıkları oy oranında temsilini sağlamalı, baraj sistemi kaldırılmalıdır.
- 2- Seçimlere katılan partilere eşit koşullar tanınmalı, her türlü anti-demokratik uygulamalar kaldırılmalıdır.
- 3- Seçim harcamaları ve bu harcamaların kaynakları, seçimlerden önce açıklanmalı, bu konular yargı ve seçmen denetimine tabi tutulmalıdır.
- 4- Partilere seçimde işbirliği yapma olanağı getirilmelidir.
- 5- Seçimlerde anadilde propaganda yapılabilmelidir.
- 6- Mevcut seçim sistemi yerine dar bölge çoğunluk sistemi uygulanmalıdır.
- 7- Siyasi partiler yasasında değişiklik yapılarak genel başkan veya genel merkez oligarşisinin aşılması, partilerin içinde siyasal demokrasinin temel ilkelerinin oluşturulmasına olanak yaratılması, parti organları karşısında üyelik güvencesinin yaratılıp korunması, üyelikten ihraç örgütlerinin feshinin objektif ve gerçekten demokratik ilkelere bağlanması gerekmektedir.
- 8- Yerel yönetimler güçlendirilmeli, bölge düzeyinde yerel parlamentolar oluşturulmalı, bu şekliyle yeniden yönetim sağlanmalıdır.
- 9- Özellikle kamu emekçilerinin siyasal haklarının önündeki engellerin kaldırılarak, seçilme ve siyasal partilere üye olma gibi temel haklar verilmelidir.

2) ÖZELLEŞTİRME

Meslek odaları olarak bazı kamu kurum ve kuruluşları ile KİT'lerin kamu yararı gözetilmeden, stratejik yapısı dikkate alınmadan, ulusal çıkarlarımıza ters, anayasa ve yasalara uyulmayarak özelleştirilmesi ülke ve toplum çıkarlarına ters düşmektedir. Mafya-sermaye-siyaset üçgeninin özelleştirmelerin arkasında oluşunun ortaya çıkışı, inatla sürdürülmeye çalışılan özelleştirmenin, hangi boyutlarda batağa bulaştığını ortaya koymaktadır.

Türkiye'de özelleştirme öyle bir noktaya gelmiştir ki yatırım yapmak, vergi vermek gibi şeylere gerek yoktur. Ülkede varolan (kayıt dışı) dediğimiz

vurgun, soygun, talan, mafya, çete artık özelleştirmede bu işin aracı haline gelmiştir. Her özelleştirilen işletmenin arkasında bir sermaye, bir siyaset, bir de mafya ilişkisi ortaya çıkmıştır. Özelleştirme devlet yapısını daraltarak, çıkarıcı çevre, rant elde ederek, ülke ekonomisine darbe indirmekte, çalışanları tehdit etmektedir. Bu anlamıyla özelleştirmeden önce çalışma yaşamını yeniden düzenlenmeli çalışanların hakları ILO standartlarında korunmalıdır.

3) 1999 YILI BÜTÇESİ

1999 Yılı bütçesi bağlamında parlamentodaki mevcut durum düşünüldüğünde, bütçe görüşmelerinden pek umutlu olmamak gerekir. 1999 Yılı bütçesi de diğer bütçede olduğu gibi ülke gerçeklerinden toplumsal ihtiyaçlardan hareketle düşünülmüş olan bir bütçe değildir. Toplumsal ihtiyaçlar yerine uluslararası ve yerli sermaye ile onların örgütlerinin, yani IMF'nin, TÜSİAD'ın ihtiyaçları gözetilmiştir.

1998 Yılı'nın 8 ayında bütçede her yüz liranın 46'sını borç faizi ödeyen, 4 TL'sini yatırıma, 8 TL'sini eğitime, 2,5 TL'sini sağlığa harcayan, 1 TL'sini KİT'lere transfer eden, kamu çalışanlarına "yarım puan fazla veremem" diyen ama, bankalara bir gecede 900 Trilyon TL aktarabilen hükümet, sırtını emekçilere dayayarak, IMF direktifi ile hazırladığı 1999 bütçesini; borç-faiz kısılcacında, özelleştirme, işsizlik, savaş ve yoksullaşmanın belgesi olarak 17 Ekim 1998 TBMM'ne sundu. 1998'de başlayan 3 yıllık "istikrar paketi"nin 2 ayağını oluşturan 1999 yılı bütçesi; daha başlangıçta 5 katrilyon 520 trilyon açık öngörerek, büyüme hızının %3'e, enflasyonu %35, GSMH deflatörünü 44.4, ortalama dolar kurunu 374 bin lira, dış alımı 53, dış satımı 30, dış ticaret açığını da 23 milyar dolar olarak açıklamıştır.

Rantiyenin çarkını halkın ödediği vergiyle ve özelleştirmeden sağladığı gelire döndüren hükümet; emekçileri teslim almayı amaçlayan 1999 yılı bütçesinin %38'ini bütçe gelirlerinin yarısını, vergi gelirlerinin ise; %64.4'ünü borç faizi ödeme erine tahsis ederek, borç-faiz-borç kısılcacıyla ülkenin bugününün yanı sıra geleceğini de şimdiden yerli ve yabancı sermayeye peşkeş çekmiştir. 1993 Yılı bütçesinden %34.5 pay alan personel harcamaları, 1999 yılı bütçesinden %25.6'ya çekilerek emekçilere açlık, sefalet ve yoksulluğu reva görmüştür.

Yatırıma 1993 yılı bütçesinden %12 pay ayıran devlet, IMF ve dünya bankasının direktifiyle 1999 yılı bütçesi ve yatırım harcamalarını %5.9'a çekerek, son yılların en az düzeyine indirmiştir.

Parasız eğitime ve sağlığın temel hak olduğunu görmezlikten gelen devlete, 1993 yılı bütçesindeki %18.2'lik eğitimin, %4.5 olan sağlığın payını 1999 yılı bütçesinde %9'a ve 2.8'e çekerek parası olanın okuması, parası olanın yaşaması ilkesini iktisadi olarak belgelemiştir.

Milyonlarca işçinin sigortasız, kayıtsız çalışmasının önüne geçemeyen, emekçi insanların yaşamsal ihtiyaçlarını, sermayenin bu kurumlara olan borçlarını tahsis ederek değil, yine emekçilerin primleri ile alınmış olan kamu varlıklarını satarak kapatmayı amaçlayan devlet; 1999 yılı bütçesinde sosyal güvenlik kurumlarına yetersiz ödenek ayırarak, IMF'nin en önemli dayatmalarından birisi olan "sosyal güvenlik reformu"nun yani sosyal güvenliğin paralı hale getirilmesinin önü açılmıştır.

87-98 ve 151 sayılı ILO sözleşmelerine göre kamu çalışanlarının grev yapma ve toplu sözleşme hakkı var iken, yönetenler bu hakkı kamu çalışanlarının 10 yıllık fiili ve meşru mücadelesini ve taraf olma talebini görmezlikten gelerek,

tek yanlı köle ücreti belirlemeye devam etmektedir. Bu tavrı onaylamamız ve kabullenmemiz asla mümkün değildir.

DÜZENLEME KURULU:

- DİYARBAKIR TABİPLER ODASI,
- TMMOB,
- DİSK,
- KESK,
- DİYARBAKIR BAROSU,
- DİYARBAKIR ECZACILAR ODASI,
- DİYARBAKIR MALİ MÜŞAVİRLER ODASI

EDİRNE YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Edirne-Kırklareli-Tekirdağ illerinin katılımıyla 12.12.1998 tarihinde gerçekleştirilen Edirne Yerel Demokrasi Kurultayında aşağıdaki saptamalar yapılmış ve sonuçlar alınmıştır.

1. 12 Mart Muhtırası ile başlayan ve 12 Eylül darbesinin halkımıza zorla dayattığı Anayasa yürürlükten kaldırılarak, çağdaş, çoğulcu, laik, katılımcı, emekten yana teme hak ve özgürlükleri gözetilen yeni bir anayasa hazırlanmalıdır.
2. Seçim sistemi tamamen değiştirilerek halkın iradesinin meclise tam yansıdığı ve bölgeler arasındaki farkların olmadığı Milli Bakiye (Ulusal Artık) sistemi uygulanmalıdır.
3. Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımıza buldukları ülkede oy verme hakkı tanınmalıdır.
4. Siyasi Partiler Yasası değiştirilerek tabanın parti politikasının belirlenmesinde söz ve karar sahibi olması sağlanmalıdır.
5. Siyasi Partilere üye olma yaşı 18 yaşına indirilmeli, ayrıca tüm kamu çalışanları siyasi partilere üye olabilmeli, yetkili organlarında görev alabilmelidir.
6. Siyasi Partiler Kanununun 38-39-40. maddelerinde yer alan aday belirleme sistemi parti üyeleri tarafından belirlenmelidir.
7. Siyasi Partilerin emekçi sınıf sendikaları, üreticilerle ve demokratik kitle örgütleriyle serbest ilişkiye geçmeleri serbest olmalıdır.
8. Siyasi Partilerin etkinliklerini sürdürmeleri güvence altına alınmalı, ekonomik olarak da devlet tarafından salt eşitlik ilkesi gözetilerek desteklenmelidir.
9. TBMM'de Siyasi Partilerin grup oluşturmaları için yeter sayı olan 20 kaldırılmalı, Siyasi Partiler meclisteki üye sayısına göre yer almamalı, meclis komisyonlarının işlevleri yeniden düzenlenmeli ve komisyon kararları meclisçe onaylanmalıdır.
10. Kadınların aktif yaşam ve siyasete katılmalarını teşvik edecek değişiklikler yapılmalıdır.
11. Çağdaş bir vergi reformu yapılmalı ve asgari geçim miktarı vergiden muaf olmalıdır.
12. Rantiyeye, savaşa ve savunmaya yüksek meblağ ayıran anlayışlar terk edilerek sosyal devlet anlayışına uygun olarak sağlığa, eğitime, ve benzeri kamusal alanlara yatırım yapan bir bütçe yapılmalıdır.
13. Gelir dağılımındaki adaletsizliklere son verilmeli ve çalışma yaşamının iş güvenliği lehine genişletilmesi, lokavtın yasaklanması, işsizlik sigortası

yasasının çıkartılarak hayata geçirilmesi ve kamu çalışanlarına grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakların verilmesi sağlanmalıdır.

14. Yargı sistemi tam bağımsız olmalı, yargı sisteminde çalışanlara bütçeden daha pay ayrılmalıdır.

15. Özelleştirme tuzaklarının emperyalist yerli tekelci sermayeye, bütünüyle ve teslim etmeyi savunduğu temel sektörler emekçi güçlerin hizmetine sunulmalıdır. Özelleştirmeler derhal durdurulmalı ve özelleştirilen işletmeler ivedilikle kamu mülkiyetine geçirilmeli, Özelleştirme idaresi Başkanlığı lağvedilmeli, Kamu iktisadi Teşekküllerinin demokratikleştirilmesi sağlanmalı, siyasal arpalık konumundan çıkarılmalıdır. Yukarıda belirttiğimiz bu taleplerimize programlarında yer vermeyen;

Mevcut Siyasi Partiler ve Seçim Kanununu savunan ve değiştirilmesi yönünde mücadele, etmeyen, özelleştirmeci ve örgütlenme alanlarındaki taleplerimizi göz ardı eden, adaletli bir vergi sistemini savunmayan, Bütçede sağlığa, eğitime, sosyal güvenlik harcamalarına yargı reformuna ve yatırımlara yer vermeyen, irticaya ve ırkçılığa tavır almayan, Siyasi Partilere Oy Vermeyi Düşünmüyoruz.

DÜZENLEME KURULU

DISK- TMMOB – HALKEVİ – TTB - EDİRNE, KIRKLARELİ, TEKİRDAĞ
KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI ŞUBELER PLATFORMU

ESKİŞEHİR YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Bugün ülkemiz; siyasal, sosyal ve kültürel yozlaşmanın, paylaşımındaki dengesizliğin, insan hakları ihlallerinin, ırkçı şoven ve dini duyguların körüklenmesinin özelleştirme-çete talanının, kısaca tüm anti demokratik uygulamaların acı örneklerini yaşamaktadır.

DEMOKRASİ için birlikteyiz diyen tüm demokratik kitle örgütleriyle birlikte 13 ARALIK 1998 tarihinde ESKİŞEHİR (Bilecik, Kütahya, Afyon) Yerel DEMOKRASİ Kurultayı gerçekleştirilmiş olup; aşağıdaki önermeler yapılmıştır.

SEÇİMLERİN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ:

Halkın taleplerine cevap verecek çağdaş, çoğulcu, laik, emekten yana bir anayasa hazırlanmalıdır.

Seçim sistemi "Temsilde Adalet" ilkesi çerçevesinde seçimlere katılan tüm partilerin aldıkları oyla temsil edilecekleri şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Siyasi partiler arası seçim ittifaklarına olanak tanınmalıdır.

Seçim barajları kaldırılmalıdır.

Siyasi partilerin tamamına eşit mali kaynak aktarılmalı ve tüm harcamalar denetime açık olmalıdır.

Seçenlere seçilmişleri geri çağırma hakkı verilmelidir.

Siyasi yasaklarla seçilme hakkı sınırlandırılmamalıdır.

SİYASİ PARTİLER YASASININ DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ:

Siyasi partilerde parti içi demokrasi yaşama geçirilmeli, üyenin söz, karar ve yetki sahibi olabilmesinin önündeki engeller kaldırılmalıdır.

Seçimlerde partiler adaylarını, üyeler aracılığı ile yapacakları ön seçimle belirlemelidir.

Siyasi parti-demokratik kitle örgütü ve sendikalar arasında organik bağ kurmanın önündeki engeller kaldırılmalıdır.

Partilerin emekçi sınıf ve katmanları temsil edebilmesinin önündeki engeller

kaldırılmalıdır.

Kadınların toplumsal yaşama ve siyasete etkin olarak katılımını teşvik edecek önlemler ivedilikle alınmalıdır.

Partilerin ekonomik kaynakları ve harcama arı saydamlaştırılmalıdır.

YEREL YÖNETİMLER VE DİĞER ANTİDEMOKRATİK UYGULAMALAR:

Demokrasinin beşiği yerel yönetimlerdeki meclislerde; kenti oluşturanların örgütlerinin temsilcileri de yer almalı ve kentin sorunlarına birlikte çözüm bulmalıdır.

Bilgiyi toplumsallaştırmanın ve özgür bilim üretiminin önündeki en büyük engel olan YÖK kaldırılmalı, harçlar kaldırılmalı, demokratik üniversite anlayışını kurumsallaştıracak düzenlemeler derhal uygulanmalıdır.

Kadın emeği ve bedeninin sömürülmesi engellenmeli, yaşamın her alanında kadınların söz ve karar sahibi olmasının koşulları yaratılmalıdır.

Yaşam hakkı, düşünce ve düşünceyi ifade etme hakkı, örgütlenme hakkı ve adil yargılanma hakkı güvence altına alınarak bunun karşısındaki tüm uygulamalara derhal son verilmelidir.

İç hukukta yasa hükmünde olan (Anayasa'ya aykırılığı iddia edilemeyen) Uluslararası sözleşmelerin ve yine taraf olarak imza atılan temel hak ve özgürlükleri kapsayan sözleşme ve bildirimlerin uygulanmasını demokrasimizin önündeki en büyük engel olarak görmekteyiz.

2821, 2822 yürürlükten kaldırılarak, tüm ücretli çalışanları kapsayan ILO normlarında "Ortak Çalışanlar TIS ve Grev" yasası çıkarılmalıdır.

BÜTÇE UYGULAMALARI:

Kamunun müdahale alanlarının artırılarak kamu harcamalarının toplumsal yarar doğrultusunda artırıldığı, Ekonomik Demokrasinin geliştirildiği, bütçeden etkilenen toplumsal kesimlerin ve örgütlerinin karar alma süreçlerine etkin bir şekilde katıldığı bir bütçeyi desteklerken;

Bütçenin %38'ini faiz ödemeleri yolu ile rant kesimine aktaran, Kamu çalışanlarının bütçedeki payını %35'lerden %25.6'lara indiren ve kamu çalışanlarını açlığa ve sefaletle mahkum eden,

Yatırımların payını %5.9'lara, indirerek üretimden, istihdamdan ve teknolojiden vazgeçen,

Eğitime %9, sağlığa %2.8 gibi paylar ayırarak sosyal devlet ilkesinden vazgeçen anlayışlar terk edilerek;

Parasız eğitim ve sağlık hizmeti hakkı doğuştan kazanılmış en temel hak olarak tüm yurttaşlara tanınmalı,

Rant ekonomisi yerine ülke kaynaklarını, üretim ekonomisine yönlendiren, insandan ve emekten yana politikalar izlenmelidir.

ÖZELLEŞTİRME:

Devletin ekonomik ve sosyal görevlerini bırakarak, toplumun eğitim, sağlık, haberleşme, ulaşım, enerji ve diğer altyapı hizmetleri gibi en temel hizmetlerini piyasa koşullarına terk ederek insanlarımız ve tüm emekçiler için sendikasılaştırma, yoksullaştırma, işsizlik demek olan ve yağma, talan ve peşkeş çekme şeklinde devam eden ÖZELLEŞTİRME uygulamalarının karşısında olduğumuzu bildiriyoruz. Bunun yanında;

- Özelleştirme uygulamalarından derhal vazgeçilerek özelleştirilen kuruluşların derhal kamulaştırılmasını,

- Eğitim, sağlık, alt yapı hizmetleri ve diğer hizmet sektörlerinde taşeronlaşma,

ihale gibi sistemlerle devam etmekte olan ve tamamen emeğin sömürülmesine dayanan uygulamaların ortadan kaldırılması, KİT'lerin siyasi arpalık konumundan çıkartılarak, çalışanların özyönetim hakkına sahip olacağı yapılanmalar haline getirilmesini,
KİT'lerin bilinçli olarak zarar ettirme ve üretim dışına itilme politikalarında vazgeçilerek teknoloji, işletme ve yatırım imkanlarının sağlanmasını,
- Özelleştirme idaresinin iptal edilerek yargının mevcut özelleştirme uygulamaları hakkında vermiş olduğu yürütmeyi durdurma kararlarının uygulanmasını,
TALEP EDİYORUZ!

DÜZENLEME KURULU

- . KESK (Eğitim-Sen, Enerji Yapı Yol-Sen, SES, T.Maflye-Sen, BTS, Haber-Sen,
- . Orkam-Sen, Asim-Sen, Şeker-Sen, T.Bel-Sern, BES)
- TMMOB (Ziraat Müh. Odası, İMO, MMÖ, Mim. Odası, Jeoloji Müh Odası}
- . Tez Koop-İş,
- . ADD,
- . ÇYDD,
- . TÜKODER,,
- . KA-DER,
- . Halkevi,
- . Çevre Derneği Üyeleri

GAZİANTEP YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Bağımsız, Demokratik ve Sosyal Hukuk Devletinin gerçekleşmesi için kendi halkını potansiyel suçlu sayan 12 EYLÜL ANAYASASI yürürlükten kaldırılmalıdır.

Katılımcı anlayışla toplumun bütün katmanlarının katılımıyla gerçekleştirilecek SİVİL ANAYASA temel çözüm olacaktır. Buna bağlı olarak yasalardaki anti-demokratik hükümler ayıklanmalı, demokratikleşmeye katkı sağlayacak yeni yasalar çıkartılmalı ve uygulanmalıdır. Bu anlayışa koşut hale getirilmelidir. Kürt sorunu ciddi boyutta olup, sorun sosyal ve ekonomik önlemlerle demokratik bir şekilde çözümlenmelidir.

Türkiye'de tüm toplumu büyük çapta sıkıntılara sokan kirli savaşa son verilmelidir.

Bugün Türk-İslam sentezi olarak öne çıkan gerici-şoven ideoloji, tüm eğitim sistemiyle egemen hale gelmiştir.

Eğitim ve öğretim hakkı; Dil, Din, Irk, Cins farkı gözetmeksizin herkes için temel haktır. Bu nedenle, eğitimin her kademesi hiçbir ayrıcalık gözetilmeden, devlet tarafından parasız sunulmalı, ayrılan kaynaklar arttırılmalı, eğitim laik olmalı ve okullarda din dersleri kaldırılmalı, herkese ana dilinde eğitim olanağı sağlanmalı ve gerici, ayrımcı, militarist unsurlar ayıklanmalıdır.

- Kutsal devlet anlayışını reddediyoruz.

- Seçim yasaları değiştirilmeli, temsilde adalet sağlanmalı ve barajlar kaldırılmalıdır. Siyasi parti yasası da gözden geçirilmelidir.

- Dokunulmazlık zırhı kaldırılmalıdır.

- Devlet şeffaf olmalı, çete ve mafya bağlantı ve baskıları yok edilmelidir.

Ekonomik ve siyasi göçler durdurulmalı, göç edenlerin köylerine dönmeleri sağlanmalı ve tazminatları verilmelidir. Çeteler yargılanmalı, görevi ne olursa

osun varsa suçlu cezalandırılmalıdır.

Tüm özelleştirmeleri reddediyoruz.

Devlet, temel kamu hizmetlerine yönelerek Sosyal Devlet olgusunu korumalıdır. Özelleştirmeleri kesinlikle yanlış buluyoruz ve kabul etmiyoruz. Özelleştirmenin asıl amacı, uluslararası sermayeyi Türkiye'ye çekebilmektir. Bu yeni bir kapitülasyondur, reddediyoruz.

Sağlıklı yaşam hakkı, yalnızca hastalanınca tedavi olmak değildir. Devletin herkese ücretsiz geniş kapsamlı sağlık hizmetleri sunmasıdır.

Sosyal güvenlik kurumları birleştirilmeli ve demokratik bir yapıya kavuşturulmalıdır.

Özelleştirme; demokrasiyi azaltan, ekonomiyi küçülten, çalışanları örgütsüzleştiren, işsiz bırakan, yoksul kesimleri eğitimsiz, işsiz, sağlıksız ve sosyal güvencesiz kalmasına neden olur. Ülkemizi sömürgeleştiren bir uygulama aracıdır.

Bütçeden savunmaya ayrılan pay azaltılmalı, diyanete ayrılan pay kaldırılarak, temel ihtiyaçlardan barınma, eğitim, sağlık, sosyal güvenlik alanları, yatırımlar ve üretim artırılmasına yönelik tasarlanmalıdır.

Kamu çalışanlarının Grevli, Toplu İş Sözleşmeli sendikal hakları verilmelidir.

Sendikaya üyelik ve istifada Noter Şartı kaldırılmalıdır.

Toplu Sözleşme Yasaları yeniden düzenlenmelidir. Grev yasaları ve engelleri kaldırılmalıdır.

Sigortasız işçi çalıştırma önlenmelidir.

İşsizlik sigortası kurulmalıdır.

Çalışanların Tasarrufu Teşvik Fonundaki birikimleri nemaları ile birlikte ödenmelidir.

Yukarıda sıralanan olumsuzlukların giderilmesi için çözüm üretmeyen siyasi partilerin durumlarını seçim zamanı ciddi biçimde değerlendireceğimizi kamuoyuna ilan ediyoruz.

DÜZENLEME KURULU

DİSK

KESK

TEB

TMMOB

TÜRMOB

TTB

İHD ÜYELERİ

HATAY YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Katılımcılar gündemin kısır-sınırlı tutulduğunu ve Türkiye Demokrasi Kurultayı Düzenleme Kurulunda partilerin dahil edilmemesinin büyük bir eksiklik olduğuna dikkat çektiler. Yapılması gerekenin emek güçlerinin tüm örgütlerinin katılımının sağlanması olduğuna vurgu yapıldı.

Gündem maddeleri üzerinde yapılan konuşmalarda;

1. SİYASİ PARTİLER YASASI KONUSUNDA;

İşçi-emekçi ve yoksul halkların siyasal, ekonomik, kültürel haklarını savunan uluslararası barışa sahip çıkan siyasal partilerin her zaman sistemin saldırılarına maruz kaldığı ve kapatıldığı belirtilmiştir. DEP Milletvekillerinin halkın meşru temsilcileri olduğu tespiti yapılarak bunların cezalandırılmalarının halkın iradesinin cezalandırılmasıyla aynı anlama geldiği vurgulandı.

Siyasal örgütlenmelerin önündeki tüm engeller ortadan kaldırılmalıdır.

2. SEÇİMLERİN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ KONUSUNDA;

Egemen anlayış kaldığı sürece seçimlerin gerçek çözümleyici rol oynamayacağı ancak sorunların hafifletilmesi ve muhalif kesimlere destek vermesi noktasında seçimlere önem verilmesi gerektiği savunuldu. Bu anlamda Emek-Barış-Özgürlük bloku seçimlerde ve hayatın her alanında yaşam bulmalıdır. Özellikle HADEP dillendirilerek yerel seçimlerde tüm demokrasi güçlerinin önünü kesmek için gündeme getirdikleri "İKİ TURLU SEÇİM" dayatmasına karşı mücadele edilmeli, genel seçimlerde de baraj sisteminin demokrasi güçlerine karşı bir tuzak olduğu vurgulanmalı ve kaldırılması doğrultusunda çalışmalar yapılmalıdır.

Türkiye'de Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana yapılan seçimlerin antidemokratik olduğu vurgulandı. Bu seçimlerdeki amacın muhalif kesimleri tasfiye etmek ve ülkeyi sermaye sınıfı adına yönetme olduğu görüşü savunuldu. Birinci meclisin feshinin de bu niyetten dolayı olduğu gerçeğine dikkat çekildi.

1934'te kadınları oy hakkının gerçekten verilmediği, hatta o dönemde erkeklerin de oy hakkının olmadığı vurgulandı. Seçimlerde tek partinin yönetiminde bulunanlar adayları belirleme ve nahiye müdürleri aracılığıyla köy halkı adına muhtarlara oy kullandırmışlardır. Bu anlamda doğrudan demokrasinin temel alınması gereği üzerinde duruldu.

3. ÖZELLEŞTİRME KONUSUNDA

Özelleştirmenin Kapitalist-Emperyalist sistemin yağmacı karakterinin bir boyutu olduğu tespiti yapılarak Özelleştirme talanıyla işçilerin, emekçilerin alın teri yıllarca sömürülen birikimleri sermayeye, çetelere katmerleştirilerek peşkeş çekilmektedir. Özelleştirmeye gasp edilen sadece sanayi kurumları değil aynı zamanda sosyal güvenlik kurumları, parasız sağlık, parasız eğitim hakkı gasp edilmekte sendikasızlık, işsizlik dayatılmaktadır.

Sosyalizmin yaşam bulmasıyla sermayenin işçi sınıfına vermek zorunda kaldığı haklar yeni dünya düzeniyle yeniden alma çabalarına girmiştir.

Özelleştirme ile savaşa kaynak aktarıldığı vurgulandı.

Özelleştirmeye karşı mücadele platformunun hayata geçirilmesinin zorunlu olduğu ve bunun Hatay yerelinde örgütlenmesi ile ilgili önermelerde bulunuldu.

4. 1999 BÜTÇESİ HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERDE

Bütçenin savaşa endeksli olmaması istendi. Bütçenin üretime, hizmete, eğitime, sağlığa, alt yapıya yönelmesi gerektiğine vurgu yapıldı. Örtülü ödeneklerin kaldırılması, açık, şeffaf bir bütçe olmalı görüşü üzerinde duruldu. Askeri ve polisiye harcamalara, yatırımlara ayrılan payın iki katı ayrılarak halk için bütçeden uzaklaşan zihniyeti ve de uygulamaları mahkum etmek gerektiği söylendi.

5. İNSAN HAKLARI VE BARIŞ

Kürt Sorunu;

Kürt sorunu tarihsel bir sorun olarak algılanmalıdır. Kürt sorunu terörle özdeşleştirilmektedir. Kürt halkı üzerinde sürdürülen politikalar, bölgeye yapılan askeri yığınak ve silahlanma sonucu, ekonomi çökmüş, enflasyon hızla artmış, emeği ile geçinenler daha da yoksullaşmış, özellikle Doğu ve

Güneydoğu halkı yoksulluğun, yokluğun ve açlığın derinliğine itilmiştir. Kürt sorunu insan haklarına dayalı demokratik ve barışçıl çözümler yerine baskı, şiddet ve silah yoluyla çözülmeye çalışılmıştır. Sorunun çözümü askere havale edilmiştir. Güneydoğu'da arkasında on binlerce ölü bırakan ilan edilmemiş kirli savaş sürmektedir. Kan ve gözyaşı akmaktadır. Sağduyunun, aklın, hukukun, barışın ve kardeşliğin yerine kin ve düşmanlık yaratılmıştır. Kürt sorunu; demokrasi ve insan hakları sorunudur. Kürt halkının varlığının yansıdığı, diline, kültürüne ambargo uygulandığı, ekonomik ve sosyal açıdan zayıf bırakıldığı, özümlemeci, ırk ayırıcı politikalar ile ezildiği ve sömürüldüğü sürece hiçbir özgürlükten söz edilemez.

Sorunun çözümü demokrasi ve insan haklarıdır. Gönüllülük ve eşitlik temelinde kardeşlik korunurken, herkesin kendi kimliğini ortaya koyabileceği ve kendini ifade edebileceği özgür bir ortamın yaratılması ve barışın sağlanması ile sorunun çözümü kolaylaşacaktır.

Kürt sorunu yalnız Güneydoğu sorunu değil, Türkiye'nin sorunudur. Sorunun çözümü silah, şiddet ve savaşta değildir. TBMM içinde ve dışındaki tüm demokrasi güçlerinin ortak uyumu ve iki halkın gönüllü kardeşliğinde aramak gerekir. Adil, eşitlikçi, barışçıl, demokratik çözüm üretilmelidir.

Köyleri boşaltılan, yakılan, göç ettirilen insanların zararları tazmin edilmeli ve geri dönüş koşulları sağlanmalıdır.

Hatay Sorunu;

Hatay'da yaşayan farklı etnik, dinsel, kültürel yapıdan oluşan halklar mozaiği korunmalı ve devletin ayrıma politikası terk edilmelidir. Nusayri halkını düşman gören egemen anlayış kınanmıştır.

Hatay Ortadoğu'daki konumundan dolayı özel statülü il haline sokulmakta, abartılı, yalan raporlarla halka baskı uygulanmaktadır. Toprak alımı konusunda, kimlik alımı konusunda, Suriye'de öğrenim gören öğrenciler konusunda sık sık sınırlamalar, engellemeler yaratılmaktadır. Mevcut demografik yapı ırkçı ve gerici güçler lehine şekillendirilmekte, bu tutum devletin resmi politikası olarak sürmektedir.

Fiilen devam eden OHAL uygulamaları, koruculaştırma uygulamalarına son verilmelidir. Arap, Türk, Kürt, Çerkez, Ermeni, Süryani halkının mozaiği korunmalı ve güçlendirilmelidir.

Ülkemizde ve ilimizdeki bütün bu kötü gidişata artık demokrasi, barış, özgürlük ve insanca yaşama talebi için birlikteyiz diyen Demokratik Kitle Örgütleri, Sendikalar ve emekten yana tüm güçler Hatay'da 13 Aralık 1998 tarihinde gerçekleştirdikleri Yerel Demokrasi Kurultayında aşağıdaki saptamaları yapmış ve kararları almıştır.

1) 12 Eylül hukukunun ürünü olan 1982 Anayasası kaldırılmalı, çağdaş, çoğulcu, katılımcı, emekten yana temel hak ve özgürlükleri gözetilen yeni bir Anayasa hazırlanmalıdır. Demokratik yaşamı düzenleyen yasalardaki antidemokratik hükümler ayıklanmalıdır.

2) Basın özgürlüğü önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

3) Düşünce özgürlüğü önündeki engeller kaldırılmalıdır.

4) OHAL derhal kaldırılmalı, kontrgerilla ve karanlık odaklar dağıtılmalıdır.

5) Faili meçhul cinayetler aydınlatılmalı, kayıplar bulunmalıdır.

6) Yargıda çifte standarda son verilmeli, DGM'ler kaldırılmalıdır.

7) Azınlık hakları güvence altına alınmalıdır.

8) Kürt sorununun siyasi çözümü adil, barışçı, demokratik bir temelde ekonomik

ve sosyal haklarla desteklenmelidir, iller idaresi Yasası ve Merkezi Kriz yönetimi kaldırılmalıdır.

9) Dinsel gericiliğe, irticaya karşı demokrasi talepleri yükseltilmelidir.

10) Kadının sosyal ve siyasal yaşama katılmasının önündeki yasal, toplumsal, dinsel engeller kaldırılmalıdır. Yaşamın her alanında kadınların söz ve karar sahibi olma imkanı genişletilmelidir.

11) Özelleştirme uygulamalarını temelden reddediyoruz, derhal durdurulmalı ve özelleştirilen işletmelerin ivedilikle kamu mülkiyetine geçirilmeli, aynı zamanda Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın lağvedilerek bu kuruluşa aktarılan kaynakların KİT'lere, yatırımlara ve sosyal harcamalara aktarılmalıdır,

Herkese parasız eğitim hakkı sağlanmalıdır,

- Öğrenci gençliğin öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğine yönelik saldırılar engellenmeli, bilgiyi toplumsallaştırmanın ve özgür bilim üretiminin önündeki en büyük engel olan YÖK kaldırılmalıdır,

Bilim insanlarının akademik unvanlarını bile ellerinden alan yetkileri taşıyan son disiplin yönetmeliği derhal geri çekilmeli, harçlar kaldırılmalı, üreten üniversite anlayışını kurumsallaştıracak düzenlemeler ivedilikle yapılmalıdır. Herkesin parasız sağlık hizmetlerinden yararlanması sağlanmalıdır.

12) Ülkemizdeki doğayı tahrip edecek enerji ve çevre politikalarına son verilmelidir. Bu anlamda rant ekonomisinden vazgeçilerek ülke kaynakları üretim ekonomisine yönlendirilmeli, insandan emekten yana, ekolojiji gözeten,

bölgelerarası dengesizliği ortadan kaldıran, ülke kaynaklarının kullanılmasında verimliliği esas alan bir sanayi politikası hayata geçirilmelidir.

13) Kamu çalışanlarının grevli-toplu sözleşmeli sendika yasası bir an önce çıkarılmalıdır.

Bizler yukarıda sıraladığımız görüşler ve ortak talepler etrafında sürekli bir eylem çizgisinde güçlerimizi birleştirdiğimiz bir platformu genişleterek ortak bir direniş hattı oluşturacağımızı ilan ediyoruz.

Artık tırmanan ırkçı ve faşist dalga, güçlenen şeriat özlemcilerine, çete-mafya-siyaset ilişkilerine ve her türlü karanlık odaklara karşı ilerici-demokrat-devrimci bir eylem birliğinin ve birleşik bir muhalefetin yakalanması zorunludur.

İÇEL YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

05.12.1998 tarihinde yapılan İçel Yerel Demokrasi Kurultayında Türkiye'deki son siyasal gelişmeler sonucunda siyasilere olan güvensizliğin artması; Parlamento'nun saygınlığının azalması ayrıca yaklaşan genel ve yerel seçimlerle ilgili olarak; Sivil Toplum Örgütleri'nin ülke sorunlarına bakış açıları ve temel sorunlardaki çözüm önerileri tartışmaya açılmış ve 23 konuşmacı kurultay gündemi ile ilgili görüş ve önerilerini belirtmişlerdir. Kurultaydaki konuşmacıların sunduğu bildiriler en kısa sürede kitapçık haline getirilerek kamuoyuna sunulacaktır.

İçel Yerel Demokrasi Kurultayında dile getirilen görüş ve öneriler sonunda, kurultay sonuç bildirgesi olarak aşağıdaki konular kamuoyunun bilgisine sunulmuştur,

I. SEÇİMLERİN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ İLE İLGİLİ OLARAK:

a) Seçimlerdeki ülke barajı kaldırılmalıdır.

b) Adayların seçim harcamalarının kaynağı sorulmalı ve denetlenmelidir.

c) Partiler adaylarını tüm üyeleriyle yapılacak önseçimle belirlemelidirler.

- d) Kontenjan milletvekilliği uygulaması kaldırılmalı, amaç bilim adamlarının siyasete rahat girmelerini sağlamaksa partilerde bilim kurulları oluşturma yöntemi ile sağlanmalıdır.
- e) Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın buldukları yerlerdeki elçilikler ve konsolosluklar kanalı ile oylarının kullandırılması sağlanmalıdır.

2. SİYASİ PARTİLER YASASININ DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ İLE İLGİLİ OLARAK

- a) Tüm yurttaşların siyasete girmeleri, siyasal partilere üye olmalarının önündeki yasal engeller kaldırılmalıdır.
- b) Siyasi partiler yeniden yapılandırılmalıdır.
- c) 18 yaşını dolduran, medeni ve siyasi hakları kullanma ehliyetine sahip bulunan her Türk vatandaşı bir siyasi partiye üye olmalıdır ve siyaset yapabilmelidir. Hakimler ve Savcılar, Sayıştay dahil yüksek yargı organları mensupları ile silahlı kuvvetler mensupları haricinde kalan tüm kamu kurum ve kuruluşlarının memur statüsündeki görevlileri ile yüksek öğretim yöneticileri ve öğrencileri istediği siyasi partiye üye olabilmeli ve siyaset yapabilmelidir.
- d) Siyasi parti yöneticilerinin yaptıkları siyasi çalışma ve verdikleri beyanatlar parti tüzüklerine aykırı olmadıkça sorgulanmamalıdır.
- e) Milletvekilliği dokunulmazlığı sadece meclisteki siyasi çalışmalarını ile ilgili olmalıdır. Milletvekillerinin diğer tüm faaliyetlerindeki dokunulmazlıkları kaldırılmalıdır.

3. 1999 YILI TÜRKİYE BÜTÇESİ İLE İLGİLİ OLARAK

- a) 1999 yılı bütçesindeki vergi gelirleri 14 katrilyon 535 milyondur. Diğer gelirler ile birlikte bu rakam 18 katrilyon 130 trilyonu bulmaktadır. Aynı bütçenin sadece faiz ödemeleri ise 8.9 katrilyondur. Bu kadar yüksek olan faiz ödemelerini azaltmak ve yeniden borçlanma gereğini ortadan kaldırmak için kazandıran ve servet üzerinden alınacak adaletli vergi reformu şarttır.
- b) Bütçede eğitime ayrılan 2.1 katrilyon ile sağlığa ayrılan 663 trilyon çok azdır. Ülkemizin geleceği olan insanlarımızın en temel ihtiyaçları olan eğitim ve sağlıkta yaşanan sıkıntıları giderecek ve bu konulardaki sorunları çözecek kadar kaynak bütçeden muhakkak ayrılmalıdır.
- c) Güneydoğu sorunu çözümlenmelidir ve oraya aktarılan kaynakların ülke yararına olan yatırımlara dönüşmesi sağlanmalıdır.
- d) Çalışanlar enflasyon altında ezdirilmemelidir. Tahmin edilen enflasyona göre değil, gerçekleşen enflasyona göre çalışanların ücreti artırılmalıdır. Özelleştirmelerden sağlanan sermaye ile de yeni yatırımlara, projelere kaynak üretmek koşulu ile özelleştirme yapılmalıdır.

4. ÖZELLEŞTİRME İLE İLGİLİ OLARAK

- a) Stratejik konumu nedeniyle önemi çok olan, toplumsal yararı çok fazla olan KİT'ler siyasi iktidarların hegemonyasından kurtarılmalıdır ve yeniden yapılandırılmalıdır. Bu KİT'ler kesinlikle özelleştirilmemelidir.
- b) Kamu bankaları, kamuya yararı olmayan KİT'ler, stratejik konumda bulunmayan KİT'ler ve kullandığı teknolojisi eskiyen, bu nedenle de kendisini yenilemesi mümkün olmayan bu yüzden de zarar eden KİT'ler özelleştirilmelidir.
- c) Özelleştirmeler siyasi iktidarların inisiyatifine bırakılmamalıdır.

Özelleştirmede ülke menfaatlerini ön plana alan yeni programlar yapılmalıdır. d) Özelleştirmelerde çalışanların hakları muhakkak korunmalıdır ve bugüne kadarki özelleştirmelerle ilgili Anayasa Mahkemesinin verdiği iptal kararları ve Danıştay'ın verdiği yürütmeyi durdurma kararları da değerlendirmek üzere özelleştirme Anayasaya uygun bir zemine oturtulmalıdır.

e) Ülkemizde bundan sonra görev alacak olan tüm siyasi iktidarlar, öncelikle denk bütçe hazırlamak ve kazanandan ve servet üzerinden alınacak adaletli vergi gelirleri ile olası bütçe açıklarını kapatma yöntemlerini programlarına almalıdır. Ayrıca yapacakları özelleştirmede, çalışanların tüm hakkını korumak, sermayenin tabana yayılmasını sağlamak, ülkenin özelleştirilecek KİT'lerine öncelikle çalışanlarını ve halkı ortak etmek ve bu özelleştirmelerden sağlanan sermaye ile de yeni yatırımlara projelere kaynak üretmek koşulu ile özelleştirme yapmalıdırlar.

Divan
Başkanı
Dursun
Göktaş

İSTANBUL YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Türkiye'de her alanda tam bir kriz yaşanmaktadır. Ekonomik ve siyasal krizin en üst düzeye ulaştığı bugün, ekonomik sistem iflas nokrasına ulaşırken insan hakları ve demokrasi açısından sicili bozuk bir ülke görünümüne gelinmiştir. Toplumumuzun bir büyük kesimi ülke yönetiminden dışlanırken çete, mafya, kara para sahipleri siyasetle içli dışlı olmanın açtığı kanallarla ülke yönetiminde söz sahibi olabilmektedir.

İşte bu noktada sendikalar, meslek odaları, demokratik kitle örgütleri Türkiye Demokrasi Kurultayı toplamak üzere bir araya geldiler. Ülkemizin dört bir yanında yaşanan krize emekten yana, demokrasi ve özgürlüklerden yana müdahalede bulunabilmek için Yerel Demokrasi Kurultayları düzenlenerek yola çıkıldı. Bu çerçevede oluşan İstanbul Yerel Demokrasi Kurultayı 20 Aralık 1998 tarihinde toplanarak aşağıdaki değerlendirme, tespit, önerilerde bulunmuşlardır.

SİYASİ VE TOPLUMSAL ALANIN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ:

1) Yargının Bağımsızlaştırılması:

- 12 Eylül darbesinin damgasını taşıyan siyasal rejim iflas etmiştir. Ancak; şiddete ve baskıya dayalı uygulamalarla ayakta tutulmaya çalışılan rejimin tek dayanağı 12 Eylül Anayasası ve 20 Mart 1973 yılında toplumsal muhalefetin gücüyle yok edilen DGM'lerin yeniden kurulması olmuştur.

Demokrasiden, özgürlükten, eşitlikten yana her davranış susturulurken, çetelerin, soyguncuların, kara para babalarının aklanması yadırganamaz. Hak dağıtma görevlisi hakim, hukuk arayan konumuna düşmüş; bağımlılığı, vicdanı ile cüzdanı arasına sıkışan kimliği yadırganmaz olmuştur.

- Yargı mekanizmasının düzeltilmesi ve bağımsız hale getirilmesi için öncelikle 12 Eylül Anayasası iptal edilmeli ve DGM'ler kapatılmalıdır.

Düşünce, eylem ve örgütlenmenin önündeki tüm yasal engeller kaldırılmalıdır. Yargı bağımsız olmalı, hukukun üstünlüğü sağlanmalıdır.

2) Bilgilenme, Düşünme, Düşündüğünü Söyleme Özgürlüğü:

- Yaşanılan siyasal krizin ülke yararına çözümlenebilmesinin ön koşulu bilgi edinme, düşünce, düşünceyi yayma ve eylem özgürlüğüdür. Bu özgürlüklerden yoksun olma demek demokrasinin olmaması demektir: Doğru haber alma, farklı düşüncelere ulaşabilme, sağlıklı bilgilenme olanakları yoksa, düşünenler, düşündüklerini tüm topluma ulaştırma olanaklarına sahip değillerse ne eşit ve özgür iradede ne de var olduğu ileri sürülen iradenin meşruluğundan söz edilebilir. Bu ise kaçınılmaz olarak toplumu iç çatışmalara ve ayrışmalara sokarak bireysel ve grupsal çıkarların öne çıkmasına neden olacaktır ve olmaktadır. Bu nedenle bilgi edinebilme, düşünme ve düşünceyi yaymanın önündeki tüm engeller ve yasaklar kaldırılmalıdır.

3) Örgütlenme Özgürlüğü:

- Bireyler ekonomik, toplumsal ve siyasal alanda seslerini duyurmak, çıkarlarını korumak ve geliştirerek güvence altına almak için biraraya gelerek örgütlenirler. Demokrasinin olmazsa olmaz temel ögesi örgütlenmelerin sağlıklı içerikli işlevlerini yerine getirebilmelerini engelleyen tüm yasaklar, anti-demokratik engeller baskılar kaldırılmalıdır. Öğrencilerin örgütlenmelerinin, bilimsel ve idari özerkliğe kavuşturulmuş yüksek öğrenim kurumlarında yönetimlere katılmalarını engelleyen yasaklar, meslek örgütlerinin üzerindeki Anayasanın 135. Maddesiyle getirilen vesayet kaldırılmalıdır.

4) Laiklik ve İnanç Özgürlüğü:

- Bireyin vazgeçilmez haklarından biri de inanma ve inandığı gibi yaşama özgürlüğüdür. Devlet kamusal alanda bireyle olan ilişkisinde sınırları belirlerken laik olmalıdır. Her inanca ve her türlü düşünceye eşit mesafede durmalı, tüm düşünce ve inançların kendilerini geliştirebilmeleri, ifade edebilmeleri için her türlü olanağı sağlamalıdır.

5) Seçim Sistemi:

- Türkiye'de mevcut siyasi temsil mekanizmalarının tıkanması seçim sisteminin değiştirilmesini gündeme getirmektedir.
- Asgari demokratik bir siyasal ortam ve seçim için 12 Eylül Anayasası'nın değiştirilmesini gündeme getirmektedir.
- Asgari demokratik bir siyasal ortam ve seçim için 12 Eylül Anayasası değiştirilmelidir. Toplum üzerinde şiddeti içermeyen tüm siyasal düşüncelerin parti kurmasının önündeki yasaklar kaldırılmalıdır; Örgütlenme özgürlüğünün önündeki yasaklar kaldırılmalıdır; Terörle Mücadele Yasası kaldırılmalı, Milli Güvenlik Kurulu lağvedilmeli ve DGM'ler kapatılmalıdır. Toplantı, gösteri vb. demokratik hakların kullanılmasının önündeki engeller kaldırılmalıdır, bütün siyasal görüşlerin parlamentoda temsil hakkını garanti altına alan, barajlarla dışlayıcı olmayan; "dar bölge esasına dayalı iki turlu seçim sistemi" gibi özgürlükçü, demokrasi fikriyle uzaktan yakından ilgisi olmayan sistemlerin dışında demokratik bir seçim sistemi oluşturulmalıdır.
- Partilerin tüzükleri yasayla tespit edilmemeli, partiler arası ittifak ve seçim bloku oluşturmayı önleyen yasalar iptal edilmelidir.
- Siyasi partilerin tüzük, program, politikaları ve her kademedeki yönetimleri üyeleri tarafından belirlenmeli ve hayata geçirilmelidir. Parti içi demokrasi olarak tanımlanabilecek böyle bir yapılanma ve işleyişle milletvekili ve yerel

yönetimlerle ilgili seçimlerde parti içi önseçim bir zorunluluk olmalıdır. Parti üyelerinin söz ve karar sahipliği seçimler sonrası doğabilecek parlamento içi ittifaklarda da geçerli olabilmelidir.

- Sendikalar, meslek örgütleri ve diğer demokratik kitle örgütleri üzerindeki siyasi yasaklar kaldırılmalıdır.

6) Demokratik Eğitim Hakkı:

- Her alana yayılan özelleştirme dalgasından eğitim de payını almaktadır. Birbiri ardına açılan özel okullarla ve devlet okullarındaki uygulamalarla eğitim özelleştiriliyor. Zorunlu katkı payları, artan harçlar, yaz okulu uygulamaları, devlet okullarına ayrılan bütçe payları düşürülürken

vakıf üniversitelerine krediler aktarılması bunun açık örneğidir. Bilginin metalaşması, bilgi üretim sürecini ve kurumlarını ve özellikle üniversiteleri yeniden şekillendirmiştir. Bilginin metalaşması, bilim, üniversite ve bilim insanı üzerinde önemli deformasyona sebep olmuştur. Bilginin üretimin ana girdisi olması, üretim için gerekli olan teknik bilgileri değerlendirirken meta üretimi için "gereksiz" olan tarih, felsefe, psikoloji, sosyoloji gibi bilim dalları değer yitimine uğramıştır. Bu süreç üniversiteler ile sermaye arasında daha sıkı ve olumsuz bir ilişkinin doğmasına yol açmıştır.

- Eğitime ayrılan pay arttırılmalı, parasız, bilimsel, demokratik ve kaliteli eğitim hizmeti devlet tarafından karşılanırken ırkçı, söven, ayrımcı eğitime son verilmelidir. Üniversiteler özerk ve demokratik bir işleyişe kavuşturulmalı, üniversiteler üzerinde baskı oluşturan YÖK lağvedilirken öğretim üyesi, öğrenci ve çalışanların yönetime katılması sağlanmalıdır.

- Üniversitelere getirilen disiplin yönetmeliği ile öğretim üyelerinin siyaset yapma yasağı içine sokulmasına son verilmelidir.

7) Örgütlenme Özgürlüğü ve Sendikal Haklar:

- Demokrasi, devamlılığını örgütlü toplumda bulabilen bir sistemdir. Toplum örgütsüz kılındığında doğan boşluğun çeteler ve mafya tarafından doldurulması kaçınılmazdır. Bu açıdan temiz topluma ulaşabilmek için örgütlenme önündeki bütün engeller kaldırılmalıdır.

- Dernekler kanunu iptal edilmeli, yurttaşlar hiçbir yerden dolayı ya da dolaysız izin almaksızın kurdukları ve üye oldukları derneklerle başkalarının temel haklarına zarar vermeksizin istedikleri faaliyetleri yürütebilmelidir.

- Gösteri ve yürüyüş kanunu değiştirilmeli, devlet yurttaşların bu tip etkinliklerini önleyen değil, güvence altına alan bir düzen içine sokulmalıdır.

- Çalışma hayatında da 8-10 milyonluk işçi sayısına karşılık toplu sözleşme yapabilen sendikalı işçi sayısı 1 milyonu bulmamaktadır. % 10 işkolu barajı, örgütlenme ve % 50+1 işletme barajı önündeki en büyük engel olarak kaldırılmalıdır.

- Sendikaların kurulması aşamasında kurucularda aranan nitelikler makul düzeye çekilmelidir.

- Sendika yöneticilerine getirilen sınırlamalar kaldırılmalıdır.

- Siyasi grev, dayanışma grevi ve özellikle hak grevi yasakları kaldırılmalıdır.

- Referandum yasallaştırılmalı, yetki davaları nedeniyle işçilerin mağdur olmasının önüne geçilmelidir.

- Sadece sendikalara üyeliklerde istenen ve milyonlarca liranın noterlere harcanmasına neden olan noter koşulu kaldırılmalıdır.

- Zaman ve enerji kaybına neden olan toplu sözleşme prosedürü

sadeleştirilmelidir.

- Kamu emekçilerinin de grevli-toplu sözleşmeli sendikal haktan yararlanmaları sağlanmalı, sendikalaştıkları gerekçesiyle kamu emekçisine uygulanan baskılara son verilmelidir.

Emeklilerin, işsizlerin ve tarım üreticilerinin örgütlenmesinin ve sendikalaşmasının önündeki engeller kaldırılmalıdır.

8) Kürt Sorunu:

- Kürt sorunu, tüm yurttaşların etnik ve kültürel kimliklerine saygı gösteren, şiddete başvurmeyen barışçı yöntemle demokratik bir çözüme ulaştırılmalıdır.

- Kürt sorununun çözülmesi için toplumun tüm üyelerinin özgürce katılabildiği bir tartışma ortamı zorunludur. Bunun için öncelikle silahlar susmalı, ayrımsız bir genel af çıkarılmalı, düşünce özgürlüğünü yok eden tüm kısıtlamalar kaldırılmalı, tüm alternatiflerin özgürce tartışılabildiği bir ortam sağlanmalıdır.

EKONOMİK ALANIN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ

1) Özelleştirme:

- Emperyalizmin 1970'lerden itibaren çok yakından hissedilmeye başlanan yapısal krizin çözümü için geliştirdiği politiklardan bir tanesi de özelleştirmeler oldu. Saldırı daha çok geniş kapsamlıdır. Ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel ve bunların da ötesinde ideolojiktir. Özelleştirme ile hedeflenen temel şeylerden biri de işçiler, emekçiler ve onların her türlü örgütlenmeleridir. Yapılan satışlar sonucunda kamuoyuna ait tekeller kırılırken, bu kez özel sektörün eline yeni yeni tekeller geçiyor. Şimdiden elektrik dağıtımında, yakıtta yeni tekeller oluşmuş durumdadır. Özelleştirmelerin aynı zamanda sistemin bel kemiğini oluşturan uyuşturucu, kumar fuhuş ve kaçakçılıktan gelen kara para aklama işlevi de vardır. POAŞ ve Türkbank ihalelerindeki çete ilişkileri bu konuda yeterli ipuçlarını vermektedir. Özelleştirmeye her şeyden önce geniş halk kesimlerinin ortak bir mücadele ekseninde birleşmesi zorunludur.

- Özal döneminde liberalleşme politikaları ile bir yandan varolan KİT'ler özelleştirilerek özel sektöre devredilirken, mobilitesi yüksek olan büyük sermaye finansal gelir kaynaklarına yönelerek doğrudan yatırımı azaltmıştır. Düşük fiyatlı blok satışlarla şaibeli halka arz yöntemleriyle sağlanan kaynağın %70'i hazineye aktarılmış ve iç-dış borç ödemelerine harcanmıştır.

- Özelleştirmeye karşı Türkiye'nin emekçi sınıfları ve emekten yana olan siyasal ve demokratik örgütleri biraraya gelmelidir.

- Özelleştirme uygulamalarına son verilmeli, özelleştirilen kuruluşlar geri alınmalı, eğitim, sağlık gibi temel ve vazgeçilmez kamu hizmetlerinin kalitesi artırılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır.

2) Karapara:

Özal dönemiyle birlikte karapara bu düzenin ekonomik temeli haline getirilmiştir. Patlayan ihracat geliri olarak Türkiye'ye giren gelirlerin büyük çoğunluğu kara paradır. Kara para, çete, siyaset ve devlet işbirliğiyle özelleştirmeler aracılığıyla aklanmaktadır.

3) Küreselleşme ve MAI

- Dünyada yaşanan kriz Globalleşmenin karaya oturmasının sonucudur.

Sermayenin dolaşımı adı altındaki uygulama geri kalmış-geri bıraktırlmış-
ülkelerin yeraltı ve yerüstü kaynaklarının talanından başka bir şey değildir ve
bu talan MAI gibi uluslararası anlaşmalarla emperyalizmin sömürgeleştirmesi
olarak sürmektedir.

- Küresel sermayenin, hiç bir sınır tanımadan dünyayı talanı anlamına gelen
MAI
ve benzeri anlaşmalar kabul edilmemelidir.

4) Kriz ve Bütçe:

- Ücretiyle geçinenlerin vergisiyle finanse edilen bütçe, faiz sarmalıyla yerli ve
yabancı sermayeye kaynak aktarma mekanizması haline dönüşmüştür.
Ranttan, faizden, mali sermayeden ve sanayiden vergi alamayan devlet
giderlerini her yıl daha da büyük oranlarla borçla karşılamaktadır. Daha adil
ve demokratik bir bütçe için, bütçe bu faiz sarmalından kurtarılmalı, adil bir
vergi sistemi oturtulmalı, kayıt dışı ekonomi kayıt altına alınmalı, başta sağlık
ve eğitim gibi kamu hizmetleri olmak üzere kamu harcamaları artırılmalı, aşırı
bozulan gelir dağılımı adilleştirilmeli, bölgeler arasındaki kalkınma dengesizliği
düzeltilmeli, istihdamı artırıcı yatırımlara yönelinmeli, planlı bir kalkınma
modeli benimsenmelidir.

- Kriz bahanesiyle çalışanların kazanılmış haklarına el konulamaz.

- En iyimser oranlar %10'lar civarında seyreden işçilik maliyetiyle oynayarak
ve işçi çıkararak, krizler çözüme kavuşturulamaz.

- Kriz bahanesiyle artan keyfi işten çıkarmalara karşı iş güvencesi ve işsizlik
sigortası yasaları bir an önce yaşama geçirilmelidir.

- Çalışanların ürettiği değerler olan ve "savaşa" ayrılan 90 milyar dolarlık
bütçe payının yıpratıcılığı kurt sorununda demokratik çözümün zorunluluğunu
da göstermektedir.

İstanbul Yerel Demokrasi Kurultayı olarak belirlenen tespit ve önerilerimizin
sadece sistemin değil kaçınılmaz olarak toplumumuzun tümünü de içine alan
bir kriz döneminde yapıldığı bilincinde olarak; Arzulanan değişimin
kendimizden başlatılması temel çözüme yönelen önerilerimizin yapılabilir,
uygulanabilir ve ardında durulan öneriler olması, sadece eleştiriye dayalı ve
sınırlı politikalar aşılarak demokrasi talebimizi siyasal arenada etkin bir şekilde
ifade ederken ülke sorunlarına ilişkin projelerimizi hayata geçirmekten geri
durmamalıyız.

Bu nedenle:

- DGM'lerin kaldırılması,

- Çete, mafya, siyasetçi yargılarının izlenmesi,

- Özelleştirmelere karşı eyleme dönüşecek araştırma ve inceleme,

- Bilgi toplumu,

- Yatırımlar,

- Çevre, kent ve imar hareketleri,

- MAI ve diğer uluslararası sözleşmeler, konusunda eylemli sonuçlara
ulaşacak komisyonların oluşturulması ve bu komisyonların Merkezi Kurultay
düzeyinde toplanması kararlaştırılmıştır.

İstanbul Yerel Kurultayımız sendikalar, meslek örgütleri, demokratik kitle
örgütleri gibi demokrasinin savunucusu ve geliştirici solun bütün kesimlerinin
içersinde yer aldığı kitlesel örgütlenmelerden gelişen ortak mücadele
inisiyatifinin, demokratik toplumsal muhalefetin tüm siyasal güçleri için karşı
konulmaz çağına bir güce sahip olduğu bilincindedir. Bu bilinç barışın,
özgürlüğün, eşitliğin, demokrasinin varolduğu Türkiye'yi yaratacak güç ve

eylem birliği içinde olacaktır.

DÜZENLEME KURULU

- DİSK,
- KESK,
- TMMOB,
- İST. BAROSU,
- İST. DİŐ HEKİMLERİ ODASI,
- İST. VETERİNER HEKİMLER ODASI,
- ISMMMOB,
- HALKEVLERİ,
- PSAKD.

İZMİR YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

20.12.1998 tarihinde biraraya gelen bizler kitle örgütleri, sendikalar ve meslek odaları olarak Türkiye'nin acil bir demokrasiye ihtiyacı olduğu tespitinden hareketle aşağıdaki saptamaları yaparak aldığımız kararları kamuoyuna sunuyoruz.

Seçim sistemleri "temsilde adalet, yönetimde istikrar" ilkesine dayandırılır.

Demokrasilerde iktidar hep egemen sınıfların iktidarı olduğu için, aslında sürekli bir istikrar vardır. Bu nedenle asıl dikkat edilmesi gereken husus

temsilde.adalet ve seçimin serbestçe yapılabilmesidir. Bunu sağlamak için;
- Seçim sistemi "temsilde adalet" ilkesi çerçevesinde seçimlere katılan siyasi partilerin aldıkları oy oranında temsil sağlanmalı. Tam nispi temsil sistemi ve milli bakiye sistemi uygulanmalıdır.

- Tüm seçim barajları kaldırılmalıdır. Ayrıca partiler arasında seçim ittifakı yapılmasının önü açılmalıdır.

- Milletvekili adaylarının parti merkezlerince belirlenmesi uygulanmasına son verilmeli, her partinin genel üye oylarıyla ön seçim yapma zorunluluğu getirilmelidir.

- Devletin siyasi partilere mali yardımı kaldırılmalıdır.

- Siyasi partilerin tümü yayın organlarından eşit yararlandırılmalıdır.

- Seçenlere seçilmişleri geri çağırma hakkı verilmelidir.

- Seçimlerde herkesin kendi anadilinde propaganda yapması sağlanmalıdır.

- Yurt dışında çalışan yurttaşlarımıza da Türkiye'deki seçimlerde oy kullanma hakkı verilmelidir.

- Partilerin emekçi sınıf ve katmanları temsil edebilmelerinin önündeki sınırlamalar kaldırılmalıdır.

- Partilerin etkinliklerini sürdürmeleri için hukukta gerekli düzeltmeler yapılmalıdır.

- Partilerin iç işleyişleri üzerindeki sınırlamalar kaldırılmalıdır.

- Partiler sivil toplum örgütleri, demokratik kitle örgütleri ve sendikalarla organik ilişkiler kurabilmelidir.

- Partilerin yerel örgütlerini, gençlik ve kadın gibi özel örgüt birimlerini kurabilmeleri sağlanmalıdır.

- Partilerin ekonomik kaynakları ve harcamaları saydamlaştırılmalıdır.

- Partilerde politikanın belirlenmesinde üyelerin söz ve karar sahibi olmalarını sağlayacak, yöneticilik diktasının kurulmasını engelleyecek düzenlemeler yapılmalıdır.

- Kürsü dokunulmazlığı dışındaki tüm milletvekili dokunulmazlıkları

kaldırılmalıdır.

- Siyasi nedenlerle mahkum edilmiş kişilerin parti kurma ve yöneticilik yapma hakları sağlanmalıdır.

- Kadınların siyasi yaşama daha aktif katılımlarını sağlamak için pozitif ayrımcılık uygulanmalıdır.

- Kamu çalışanlarının ve öğrencilerin siyasi yaşama katılmalarının önündeki engeller kaldırılmalıdır.

- Parlamenterlerin yargılanmaları yüce divanda değil, bağımsız yargı organların da olmalıdır.

1999 bütçesi Dünya Bankası ve IMF'nin istemlerine göre hazırlanmış bir savaş, rantiyeye ve özelleştirme bütçesidir.

1999 bütçesi gelirlerinin %91'i ücretliler, esnaf ve tüketicilerden, %9'u şirket ve bankalardan alınmaktadır. Giderlerin ise %48'i faiz ve teşviklere, %15'i silahlanmaya, %9'u eğitime, %2.5'i sağlığa ayrılmıştır. Sonuç olarak %25'i açık olan bu bütçe, bütçe gelirlerinin yarıya yakınının faize gittiği bir bütçedir. Kurultayımız daha demokratik ve halktan yana bir bütçe için şu önerileri yapmaktadır.

- Kamu harcamaları toplumsa yarar doğrultusunda arttırılmalı, yatırımcı niteliği hatırlanmalıdır.

- Bütçenin hazırlanmasında demokratik süreçler işlemeli, emek örgütleri ve sivil toplum kuruluşları söz sahibi olmalıdır.

- Sağlık ve eğitim hizmetleri parasız hale getirilerek herkese ulaştırılmalıdır.

- KİT'ler ve sosyal güvenlik kuruluşları, çalışanların denetiminde yeniden yapılandırılmalıdır.

- Sermaye kesiminin vergi yükü arttırılmalı, emek kesiminin üzerindeki vergi yükü kaldırılmalıdır.

- Silahlanmaya ve faiz ödemelerine ayrılan pay azaltılmalıdır.

Neo-liberal ideoloji ile beslenen, IMF ve Dünya Bankası eliyle tüm az gelişmiş ülkelere gelişmenin reçetesi olarak sunulan özelleştirme politikaları, aslında dünyayı tek bir kapitalist pazar haline getirerek sermayenin içinde bulunduğu krizi aşmayı hedeflemektedir. Bu hedefin önündeki en büyük engel kapitalizmin tarihsel süreç içerisinde girdiği çıkmazlar karşısında uygulamak zorunda kaldığı sosyal devlet anlayışının emekçiler lehine kazanımlarıdır. Bunları yok etmek için bir yandan çalışanların örgütlerini tasfiye etmeye çalışılırken, diğer yandan özelleştirmenin ülke için ne yararlı bir uygulama olduğu propagandası yapılmaktadır.

Yatırımları kısıtlanarak verimsizleştirilen KİT'ler ekonominin sırtında bir yük gibi gösterilmiş ama satışa en çok kar eden kurumlardan başlanmıştır.

Dolayısıyla özelleştirme siyasi ve ekonomik bir tercihtir.

Ama asla emekçilerin lehine değil, sermaye sahiplerinin lehine bir tercihtir. Kurultayımız;

- Özelleştirme Karşısı Platform'un sürekli hale getirilmesini,

- Özelleştirmeye karşı propaganda geliştirilmesini,

- Özelleştirmelerin durdurularak, yapılmış özelleştirme erin tekrar kamu mülkiyetine geçirilmesini,

- Özelleştirme uygulamalarındaki kirli ilişkilerin teşhir edilmesini,

- KİT'lerin özerk yapıya kavuşturularak siyasi partilerin arpalığı olmaktan çıkarılmasını ve çalışanların denetimine bırakılmasını,

- Özelleştirmecilere oy yok kampanyası başlatılmasını, karar altına almıştır,

55. Hükümetin düşürülmesi ile yoğunlaşan siyasal kriz, dünya ekonomisinin bütününde yaşanan ekonomik krizle aynı zamana denk gelmiştir. Birbiri ardına patlak veren skandallar göstermektedir ki, bileşimi ne olursa olsun bu meclisten halkın derdine derman olacak bir hükümet çıkmayacaktır. Egemen güçler elbette krizin faturasını emekçilere ödemeye kalkacaklardır. Bunun için daha otoriter bir rejim dahil her türlü aracı deneyeceklerdir. Bu yönelimi engellemenin yolu emekten, barıştan ve özgürlükten yana tüm toplumsal muhalefet güçlerinin bir araya gelerek karşı duruşu örgütlemeleridir.

Son günlerin en önemli siyasal gelişmelerinden biri de Kürt sorununun uluslararası alana taşınarak, çözümünde birincil öneme sahip olan "silahların susması" koşulunun kapısının aralanmasıdır. Yıllardır sürdürülen inkarcı ve militarist politikalar çözümsüzlükten başka bir şey üretmemiştir. Bugün de ülkeyi artık yönetemez hale gelen egemenler ırkçı ve şoven bir dalga yaratarak içinde buldukları krizi örtmeye çabalamaktadırlar. Halkın savaştan hiçbir yararı yoktur.

Kurultayımız sorunun siyasal, demokratik ve adil bir barış çerçevesinde çözülmesi için tüm barış güçlerinin e ele vermesi gerektiğini tespit ederek OHAL, koruculuk sistemi, İller İdaresi Yasası ve Merkezi Kriz Yönetmeliği'nin kaldırılmasını, Özel Tim'in lağvedilmesini önermektedir.

Kurultayımızın yukarıda belirtilen taleplerle birlikte belirlediği genel demokrasi talepleri şunlardır;

- Ülkemizde düşünce ve inanç özgürlüğünü engelleyen Terörle Mücadele Yasası'nın kaldırılması ve DGM'lerin kapatılması gerekmektedir.
- Zorunlu din dersleri ve Diyanet işleri Başkanlığı kaldırılmalıdır.
- Özürlülerin toplum hayatına katılmalarının yolları açılmalıdır.
- Basın üzerindeki sansür uygulaması ve halkın tarafsız haber alma özgürlüğü ve bilgiye ulaşmasının önündeki engeller kaldırılmalıdır. Basın tekeller tarafından değil, meslek etiğini savunan basın emekçileri tarafından yönetilmelidir.
- Kadın emeğinin ve bedeninin sömürülmesi engellenmeli, kadınlara yönelik her türlü şiddet, taciz ve tecavüze karşı durulmalıdır.
- 12 Eylül Anayasası kaldırılarak, çağdaş, özgürlükçü bir anayasa çıkarılmalıdır.
- İşçi sınıfı ve emekçilerin örgütlenmesinin önündeki engeller kaldırılmalı, baraj uygulamasına son verilmeli ve lokavt yasaklanmalıdır.
- Kamu emekçilerinin grevli-toplu sözleşmeli sendika hakları derhal yürürlüğe sokulmalıdır.
- Çalışma güvenliği ve sosyal güvenlik, kağıt üzerinde kalmamalı, çocuk işçi çalıştırılması yasaklanmalıdır.

Yukarıdaki saptamaların ve kararların hayata geçirilmesi için emekten, barıştan ve özgürlükten yana olanların güç ve eylem birliğinin sağlanmasının tarihi bir görev olduğunun bilinciyle, bu görevin yerine getirilmesi için çaba göstereceğimizi Türkiye Kamuoyuna deklere ediyoruz.

DÜZENLEME KURULU

. KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKALARI KÖNFEDERASYONU (KESK)

• DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KÖNFEDERASYONU (DİSK)

- TÜRK ECZACILAR BİRLİĞİ (TEB)
- . TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ
- ÇAĞDAŞ GAZETECİLER DERNEĞİ (ÇGD)
- ÇAĞDAŞ HUKUKÇULAR DERNEĞİ (ÇHD)
- İNSAN HAKLARI DERNEĞİ (IHD)
- . PİR SULTÂN ABDAL KÜLTÜR DERNEĞİ (PSAKD)
- HALKEVLERİ

İZMİR TEMSİLCİLİKLERİ

- İZMİR SERBEST MUHASEBECİ VE MALİ MÜŞAVİRLER ODASI {İZ.SMMMÖB},
- İZMİR DIŞ HEKİMLERİ ODASI,
- SAVAŞ KARŞITLARI DERNEĞİ (SKD),
- . ÇAĞDAŞ GÖRMEYENLER DERNEĞİ,
- İZMİR ÖĞRENCİ VELİLERİ DERNEĞİ (İZÖVDER),
- EGE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİ,
- . DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİ,

KOCAELİ YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

26.12.1998 tarihinde demokratik kuruluşların katılımıyla düzenlenen "Kocaeli Demokrasi Kurultayı" aşağıda yer alan konuların duyarlı kamuoyuna ve Ankara'da yapılacak olan Türkiye Demokrasi Kurultayı'na aktarılmasını kararlaştırmıştır.

Ülkemizin mevcut siyasal yapısı demokratikleşmeyi, toplumsal refahın yaygınlaştırılması ve adil bir paylaşımını sağlayamamaktadır. Yıllardır uygulanan politikalar ve siyasal tercihler iktidarı çetelerle, şeriatçı ve ırkçık güçlerle paylaşan ve çözüm üretmeyen insanlara varolan partiler arasında bir seçim yapmaya zorlayan anti-demokratik bir yapıya dönüşmüştür.

Üstelik "Özelleştirme" adı altında yürütülen bütün girişimler ekonomide sermayeye yeni kaynaklar yaratılması ve uluslararası Yeni Ekonomik Düzene bir teslimiyettir. Yıllardır bilinçli olarak izlenen KİT'lerin zarar ettirilmesi ve egemen siyasi partilerin çıkarları doğrultusunda kadro kaynağı olarak kullanılması bu oyunun bir parçasıdır. Kamuoyunda genel olarak zarar ettiği düşünülen ve partizanlık yuvası olarak algılanan KİT'lerin özelleştirilmesi, emekçi sınıflar ve ülke açısından bakıldığında bir yağma, yeni işsizlikler ve sosyal devlet ilkesinin reddedilerek, eğitim ve sağlık gibi temel harcamalardan vazgeçip, bu kamu kaynaklarının sermayeye devri anlamına gelmektedir.

Aynı zamanda özelleştirme gelirleri bir başka yoldan iç ve dış borçların ödenmesi adına yine sermayeye kaynak aktarımına dönmektedir. Yapılan bütçeler bu tercihlerin bir göstergesidir, iç ve dış borçların ödenmesi için yeni borçlanmalarla ülke tekrar bir kısır döngüye sokulmaktadır. Bu nedenle;

- KİT'lerin özelleştirilmesi derhal durdurulmalı ve bu yöndeki girişimlere son verilmelidir,
- Kamu kaynaklarını akıllıca kullanan ve halktan yana bir bütçe oluşturulmalıdır.
- Her yurttaşın parasız eğitim ve sağlık hakkı tanınmalıdır.
- Bütün çalışanlara sosyal güvenlik hakkı, iş güvencesi ve işsizlik sigortası verilmelidir.

Ancak mevcut siyasi partiler yasası ve varolan partileriyle sistem bir çözümsüzlük içindedir. Çözüm anlamında her zaman demokratik bir çıkış yolu

vardır. Yaşamın her alanında, emekçilerin ve halkın politika ve siyasete aktif katılımı sorunların çözümünde de bir çıkış yolunu da beraberinde yaratacaktır. Bu amaçla bizler:

- Seçim yasasında yer alan barajların kaldırılarak, bütün siyasal partilerin mecliste katılımını sağlayacak, nispi temsil ve milli bakiye sistemine geçilmelidir.
- Partiler arasında seçim ittifaklarını engelleyen ve emekten yana partiler üzerinde baskı kurulmasına olanak sağlayan anti-demokratik maddeler kaldırılmalıdır.
- Mevcut siyasal yapı ve seçim sistemi, mecliste yer alan partilerle meclis dışında yer alan partiler arasında eşitsizliği korumaktadır. Hem mali açıdan hem de propaganda açısından partiler arasında eşitsizliği arttıran bütün yasalar kaldırılmalı ve eşitlik temelinde yasa güvenceye kavuşturulmalıdır. Bizler yukarıda sıraladığımız görüşler ve ortak talepler etrafında güçlerini birleştirerek bu platformu genişletip ortak bir mücadele hattı oluşturacağımızı ve bu taleplere programlarında yer vermeyen;
- Mevcut seçim sistemi ve siyasal partiler yasalarını savunan,
- Bunların değişmesi için hiçbir somut çaba içinde bulunmayan,
- Özelleştirmeleri savunan,
- İş güvencesi ve işsizlik sigortasına karşı çıkan,
- Sendikal alanlardaki talepleri göz ardı eden ve baskı altına alan,
- Sahte sendika yasasına evet diyen,
- Vergide adaleti sağlamaya çalışmayan ve ekonomik krizi emekçi sınıflar ve halkın sırtına yıkmaya çalışan,
- Bütçede sağlığa, eğitime ve sosyal güvenliğe yatırımlara yer vermeyen,
- Ulusal kaynakları uluslararası tekelere aktaran programları onaylayan, Siyasi partilere oy vermeyeceğimiz gibi, bu doğrultudaki gelişmeleri ciddi bir biçimde izleyip değerlendireceğimizi kamuoyuna ilan ediyoruz.

KOCAELİ DEMOKRASİ PLATFORMU

TÜRK-İŞ, DİSK, KESK, TMMOB, TÜRMOB, TDB, İHD.

KONYA YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

SEÇİMLERİN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ:

12 Eylül Anayasası temsilde adalet ilkesini işlemez hale getirmiştir. Temsilde adalet ilkesi istenen sonucu yaratamayacak bir siyasal faydacılığa feda edilmemelidir.

Türkiye'de kapsamlı bir demokratikleşme zorunludur.

Ülkenin yaşadığı kritik sorunların çözümünde meclisin rol oynayabilmesi, sorunların muhataplarıyla tartışma imkanı elde edilebilmesine yani onların mecliste temsiline bağlıdır.

Zorunlu önseçim olmalıdır. Devlet kayırmasına son verilmeli. Eşit propaganda imkanı sağlanmalı.

Yurt dışında yaşayanlara seçme ve seçilme hakkı verilmelidir.

1999 YILI BÜTÇESİ:

1999 bütçesinin işçi ve emekçiler açısından ifadesi borç, faiz, savaş, özelleştirme, talan ve kazanılmış haklara saldırıdır.

Emekçilerin kazanılmış haklarını teslim almaya yönelik hazırlanan 1999 bütçesi, sermayenin isteklerine göre şekillendirilmiş olup, üretime yönelik yatırım yerine rant ekonomisini temel alan bir bütçedir. Rantiyenin çarkını

halkın ödediği vergi ile ve özelleştirmeden sağladığı gelirlerle döndüren hükümetler, borç faizi ödemeleri yoluyla, bütçeleri "özel bir hizmet sağlama noktasına getirmiş" olup işlevini de bununla sınırlamıştır.

1999 bütçesi Türkiye halklarının ulusal-kültürel haklarının inkarcılığını ve savaş ekonomisinin iktisadi politikasıdır. Parası olanın okumasını, parası olanın yaşamasını isteyen 1999 bütçesi temel insan hakları ile birlikte kazanılmış haklara saldırının ve sosyal hakların tesviyesinin adıdır. Halkın bütçesini de halk yapacaktır.

ÖZELLEŞTİRME:

Özelleştirme ile ülkenin bağımsızlığı terk edilerek, uluslararası sermayenin güdümüne gidilecek bu da ülkede yaşayanların çoğunluğunu oluşturan işçilerin, kamu emekçilerinin, köylülerin, küçük üreticilerin ve bütün halk kesimlerinin sefalet ve açlığa terk edilmesidir.

MAI ve MIGA yakın takip antlaşmaları hemen iptal edilmelidir.

Kamusal eğitim, sosyal güvenlik ve sağlık sektörleri özelleştirilmemelidir.

Elektrik endüstrisi, hava alanları, limanlar, telekomünikasyon, sektörleri özelleştirilmemelidir. Anayasa Mahkemesinin özelleştirme yasasının Anayasa ile çeliştiğini açıkladığı göz önüne alınmalıdır.

Tüm emekçi halk kesimlerinin kazanımları korunmalı ve var olan örgütlülükler geliştirilerek her koşulda mücadele hattı örülmelidir.

DÜZENLEME KURULU

MALATYA YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Hukukun temel ilkelerine dahi uyulmadığı, demokratik ilke ve kuralların yok sayıldığı, başta yaşam hakkı olmak üzere temel hak ve özgürlüklerin yok sayıldığı, enflasyonun yüzde yüzün altına düşmediği, gelir dağılımının ürkütücü boyutlarda bozulduğu, çetelerin egemenliğini sürdürdüğü adeta bir savaş ortamında gerçekleştirmeye çalıştığımız kurultayımız aşağıdaki saptamaları yapmış ve kararları almıştır.

1) 12 Eylül askeri rejiminin ürünü olan 1982 anayasası yürürlükten kaldırılarak çağdaş, çoğulcu, laik, katılımcı, emekten yana, temel hak ve özgürlükleri gözetilen insan haklarına dayalı yeni bir anayasa hazırlanmalıdır.

2) Seçim sistemi "temsilde adalet" ilkesi çerçevesinde seçimlere katılan tüm partilerin aldıkları oy oranında temsil edilecekleri şeklinde yeniden düzenlenmeli, tüm yerel ve genel barajlar kaldırılmalı, seçimlere katılan tüm partilere eşit mali imkanlar, eşit propaganda koşulları yaratılmalıdır. Partilere seçimlerde işbirliği ve ittifaklar yapma olanağı tanınmalı, siyasi yasaklarla hiç kimsenin seçilme hakkı engellenmemelidir. Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımıza seçme hakkı tanınmalıdır.

3) Mevcut Siyasi Partiler Yasası yeniden düzenlenerek;

a- Partilerde yönetici diktası ortadan kaldırılmalı, parti içi demokrasi içselleştirilmeli, parti üyelerinin parti politikalarını belirlemesinde söz ve karar sahibi olmaları sağlanmalıdır.

b- Partilerin seçimlerde adaylarını önseçimle belirlemesi zorunlu kılınmalı, önseçimlerde delege seçimi yerine doğrudan temsil esas alınmalıdır.

c- Partilerin emekçi sınıf ve katmanları temsil edebilmelerinin önündeki tüm sınırlamalar kaldırılmalıdır.

d- Partilerin etkinliklerini sürdürebilmeleri güvence altına alınmalı, ekonomik kaynakları ve harcamaları saydamlaşmalıdır.

e- Partilerin, Demokratik Kitle Örgütleri ve Sendikalarla organik ilişkilere girmesi serbestleştirilmeli, kadınların ve gençlerin aktif siyasete katılımı sağlanmalıdır.

Tüm bunlar yapılmadan yapılacak bir seçim çözüm olmayacak, tam tersine sorunlar daha da ağırlaşacaktır.

Demokratik Kitle Örgütleri, yerel meclislerde temsil edilmeli ve yönetim birlikte yürütülmelidir. Böylelikle belediye başkanlarının meclis üstündeki vesayet yetkileri, meclisin partizan tutumları, demokratik ve çoğulcu bir yapılanmayla denetlenebilecektir.

4) Devletin ekonomik ve sosyal işlevlerinden soyutlanarak toplumun sağlık, eğitim, ulaşım, enerji ve haberleşme gibi en temel gereksinimlerin karşılanmasının tekellere ve vahşi piyasa koşullarına terk edilerek; sendikasızlaştırma, yoksullaştırma, işsizlik ve daha yoğun bir sömürüye yol açacak olan ve hali hazırda talan ve yağma şeklinde sürdürülen özelleştirme uygulamalarını özünden reddediyoruz. Bunun için;

a- Özelleştirmelerin derhal durdurulmasını, Özelleştirme İdaresi Başkanlığının lağvedilmesini,

b- Özelleştirilen işletmelerin kamu mülkiyetine geçirilmesini, bu konudaki yargı kararlarının uygulanmasını,

c- KİT'lerin, hükümetlerin yönetimlerinden ve siyasi arpalık konumundan çıkarılarak, çalışanların yönetime katılacağı bir düzenleme yapılmasını,

e- KİT'lerin bilinçli olarak zarar ettirilmesi doğrultusundaki politiklardan vazgeçilmesini işiyoruz.

5) a- Çağdaş bir vergi reformu yapılarak az kazananın az, çok kazananın çok

vergi almayan, asgari geçim miktarını vergiden muaf tutmayan,

b- Bütçenin %38'ini faiz ödemelerine ayırarak bütçeyi rant kesimine pompalayan,

c- Yatırımlara %5.9 gibi gülünç paylar ayırarak üretimden, kalkınmadan, teknolojiye vazgeçen, personel giderlerini daha da düşürerek zaten sefalet içindeki kamu çalışanlarını açlığa mahkum eden,

d- Eğitime %9, sağlığa %2.8 gibi ayırdığı son derece düşük rakamlarla sosyal devlet ilkesinden vazgeçen, yatırımlara ayrılan payın iki kat fazla payı askeri ve polisiye harcamalara ayıran, böylelikle halk için bütçeden uzaklaşan anlayışı reddediyoruz. Rant ekonomisinden vazgeçilerek ülke kaynakları üretim ekonomisine yönlendirilmeli; insandan ve emekten yana, çevreyi gözetken bölgeler arası dengesizliği ortadan kaldıran, kaynakların kullanılmasında verimliliği esas alan bir sanayi politikası hayata geçirilmelidir. Örneğin karayoluna dayalı çarpık ulaşım sistemi yerine, ülkemiz gerçeklerine uygun demiryolu tercih edilmelidir.

6) Çalışma yaşamına ilişkin yasalar yeniden düzenlenmeli, bu konudaki uluslararası sözleşmelere uyulmalıdır. Herkese çalışma hakkı sağlanmalı, emeklilik yaşındaki sınırlamalar kaldırılmalı, parasız eğitim ve sağlık hizmeti bireysel ve toplumsal bir hak olarak tanınmalıdır.

7) Yaşama hakkı, düşünce özgürlüğü, örgütlenme hakkı, adil yargılanma, inanç özgürlüğü güvence altına alınmalı, bu konulardaki uluslararası sözleşmelere uyulmalı ve iç hukukumuz bunlara uyarlanmalı ve iç hukukumuz bunlara uyarlanmalı, sistematik işkence uygulamalarına son verilmeli, faizi gizlenen cinayetlerin ve kayıpların sorumluları yargı önüne çıkarılmalı,

düşünceyi suç sayan TCK 158, 159, 311, 312 Maddeleri, TMK 7 ve 8 maddeler, basın kanunu, YÖK, RTÜK, başta olmak üzere düşünce suçları kaldırılmalıdır. Medya basın ahlak ilkelerine uymalıdır.

8) 12 Eylül rejimiyle beslenen şeriatçı akımlar ve yaratılan Türk-İslam sentezi demokratik toplum ve devlet özlemini tehdit etmektedir.

9) Bugün ülkemizin en temel sorunu Kürt sorunudur. Devletin antidemokratik yapılanması ve giderek hukuksuzluğun bir sistem haline gelmesine bu sorun kaynaklık etmektedir. Demokrasi ve Kürt sorunu iç içe geçmiş bulunmaktadır. Kangrenleşen bu sorun; barış ve kardeşlik temelinde, eşitlikle karşılıklı insan onuruna yakışır biçimde çözümlenmelidir. Bu nedenle OHAL, iller idaresi Yasası, Kriz Yönetmeliği kaldırılmalı, koruculuk uygulamasına son verilerek lağvedilmelidir. Köylere dönüş sağlanmalı, dönen köylülere tazminat ödenmelidir.

Yukarda özetlenen konularda güç ve eylem birliğinin sağlanmasının bir görev olduğu gerçeğinden hareketle; baskı ve sömürünün ortak bir direnmeyle ortadan kalkacağına inanıyor, sorunların ancak demokratikleşme ve sivilleşme ile çözüleceğini bildiriyoruz. 19.12.1998

DÜZENLEME KURULU

- . TMMOB
- . KESK
- . DİSK
- . İHD
- . ÇHD
- . EKBD
- . HALKEVLERİ

SAMSUN YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Kapitalizmin yapısal sorunlarının gizlenmeye, demokrasi kavramının ise içinin boşaltılmaya çalışıldığı bir dönemde "bizim de söyleyecek sözümüz var" diyen sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve meslek odaları 5 Aralık 1998 günü Samsun Demokratik Kurultayı'nı gerçekleştirmiştir. Kurultayda aşağıdaki saptamalar yapılmış, öneriler getirilmiştir.

SEÇİMLER:

Seçimler, halkın mevcut partiler arasında tercihlerini yaparak siyasi iktidarın belirlenmesinin aracıdır. Siyaseti yeniden tanımladığımızda demokrasi ve özgürlükler alanının genişletilmesi ile karşı karşıya kalıyoruz. Siyasetin alanı daraltılıp toplum dışlandıkça siyaset camiye, kışlaya ve çeteye kalıyor. Siyasete katılım kanallarının hızla açılması gerekir.

SEÇİM SİSTEMİNE YÖNELİK ÖNERİLERİMİZ:

- 1) Seçim barajı kaldırılmalı, kaldırılmıyorsa Avrupa'daki en üst sınır olan % 5'ten fazla olmamalı,
- 2) 12 Eylül'ün ürünü olan Anayasa sivilleştirilmeli,
- 3) Ön seçim yasal zorunluluk olmalı, delegeler yerine parti üyeleri oy kullanılmalı,
- 4) Seçim sisteminde siyasi ittifakların açıkça yapılabileceği yasal düzenlemeler gerçekleştirilmeli,

- 5) Seçimlere katılan tüm partilerin TV ve diğer iletişim araçlarından eşit miktarda yararlanmaları sağlanmalı,
- 6) Seçim harcamaları ve kaynakları seçimlerden önce açıklanmalı; bu konular yargı ve seçmen denetimine açık olmalı,
- 7) Genel seçimlerde tercihli oy pusulası kullanılmalı
- 8) Öğretim üyeleri ve öğrencilerin siyaset yapma haklarını sağlayacak uyum yasaları düzenlenmeli; kamu emekçilerinin siyaset yapmalarının önündeki yasal engeller kaldırılmalı,
- 9) İki turlu seçim yapılmamalı,
- 10) Sistemde her il bir seçim çevresi olduğu için oylar o seçim çevresindeki milletvekili sayısına bölünüp artık oylar için ülke genelini kapsayan bir milli seçim çevresi oluşturulmalı,
- 11) Yurt dışında yaşayanlara seçme ve seçilme hakkı tanınmalı,
- 12) Milletvekiliği dokunulmazlığı sınırlandırılmalı,
- 13) Yüz kızartıcı suçlar ile Anayasanın 2. ve 3. maddelerinin ihlali suçu hariç, hiç kimsenin siyasal nedenlerle seçme ve seçilme hakkı sınırlandırılmamalıdır.

SİYASİ PARTİLER YASASI

Ülkemizde siyasi partiler hukuku öncelikle Anayasa tarafından tanımlanmıştır. Bu tanımlama da sınırlamalar kural, özgürlükler istisnadır. Yasa siyasi partilerin, Türkiye'nin köklü sorunlarını özgürce tartışmalarına imkan tanımamaktadır. Siyasi Partiler Yasası sınırlamacı değil; özgürlükçü bir felsefeyle yeniden düzenlenmelidir.

SİYASİ PARTİLER YASASINA YÖNELİK ÖNERİLERİMİZ

- 1) Siyasi Partiler, sivil toplum örgütleri ve sendikalarla organik ilişkiler kurabilmeli,
- 2) Yerel örgütlenmelerinde gençlik, kadın vb. kolları kurulmasına olanak verilmeli,
- 3) Partilerin ekonomik harcamaları saydamlaştırılmalı, halkın denetimine açılmalı,
- 4) Üye tabanının her mevkide temsil edilmesi yaşam bulmalı,
- 5) Siyasi nedenlerle mahkum olanların parti kurma ve partilerde görev almalarının önündeki yasal engel kaldırılmalı,
- 6) Seçimlere katılan tüm siyasi partilere eşit parasal yardım yapılmalı,
- 7) Partilerin siyasi faaliyetlerini sürdürmeleri uluslararası hukuk normları dikkate alınarak ulusal hukuka uygun hale getirilmeli,
- 8) Parti tüzük ve yönetmeliklerindeki antidemokratik kurallar kaldırılmalı,
- 9) Siyasi partilerle ilgili tüm denetim işlemleri sadece Yüksek Mahkeme tarafından yapılmalı; diğer idari ve adli makamların siyasal faaliyetleri engelleme yönünde işlem yapamayacakları hükme bağlanmalıdır.

1999 BÜTÇESİ

Ekonomi, sosyal üretim ilişkilerini, geliştirme yasalarını ortaya koyar. Kalkınma, az gelişmiş ülkelere emperyalist ülkelerin ideolojik bir dayatması, yani kapitalistleşme olarak sunulmaktadır. Sanayileşme, toplumun tüm kesimlerini kucaklayan, ona öncelikle üreten sınıfların sağlık, eğitim, barınma, kültür vb. gibi temel gereksinmelerini karşılamak üzere işsizliği ortadan kaldırarak ileri teknolojileri kullanıp gerçekleştirilmesidir.

Bu bağlamda ekonomi, kalkınma, sanayileşme tüm insanlık için olmalıdır.

1999 Bütçesine göz attığımızda sermayeyi koruyan ve gözetten bir yaklaşımla hazırlandığı görülmektedir.

BÜTÇEYE YÖNELİK ÖNERİLERİMİZ

- 1) Bütçeden kamu kesimine ayrılan pay arttırılmalı,
- 2) Yasal düzenlemeler yapılarak Bütçe hazırlığı sırasında ilgili birimlerin (Sendikalar, Sivil Toplum Örgütlenmeleri) görüşlerine baş vurulmalı,
- 3) Kaynaklar faiz olarak egemenlere ve rantiyeye değil; kamuya aktarılmalı,
- 4) Sağlık ve eğitime tüm halkın eşit koşullarda yararlanacağı kadar kaynak aktarılmalı,
- 5) Bütçede katsayı artışıyla sınırlı tutulan kamu personeli ücret politikasına son verilmeli; kamu emekçilerinin Grevli Toplu İş Sözleşmeli Sendikal Haklarla donatılması ile hak ettikleri ücreti almaları sağlanmalı,
- 6) Dolaysız vergiler kaldırılmalı ve sermayenin vergileri arttırılmalı, emek gelirlerinin vergi yükü azaltılmalı,
- 7) Rantiye vergilendirilmek, servetten alınan vergi arttırılmalı, muafiyet sadece üretime dönük yatırımlara tanınmalı,
- 8) Vergi geniş bir tabana yayılmalı, sermaye lehindeki tüm muafiyetler kaldırılmalı, asgari ücret vergi dışı bırakılmalı,
- 9) Bütçe, işsizliği ortadan kaldıracak, istihdamı yaratacak şekilde hazırlanmalı,
- 10) Bütçe hazırlanırken ülkedeki gelir dağılımı gözetilerek, yatırım programları buna göre planlanmalı,
- 11) Devletin ve kurumların dini inançlara müdahalesi, yönlendirmesi veya taraf

olması mutlaka önlenmelidir. Bu husus güvence altına alınmalıdır, Bu bağlamda; Diyanet işleri ya yeniden yapılandırılmalı ya da bu görevi yürütecek yeni bir yapı ortaya çıkarılmalıdır.

Bu yeni yapının içinde üniversitelerimiz ile sivil toplum kuruluşlarımızın temsilcileri de bulunmalıdır.

Din derslerinin zorunlu olmasına son verilmelidir.

ÖZELLEŞTİRME

Özelleştirme, 1970'li yılların ikinci yarısında ortaya çıkan 2.Dünya Ekonomik Krizinin "Yeni Dünya Düzeni" adı altında sermayenin, ulus devleti yok etme, kendine yeni pazarlar oluşturma girişimidir. Çalışanlar açısından özelleştirme, işsizlik ve sendikasılaştırmadır. Toplumsal açıdan ise ülke kaynaklarının ulustan alınıp sermayeye peşkeş çekilmesidir.

Temel amaç, sermayenin girdiği uluslararası krizi aşmaktır. IMF ve Dünya Bankası tarafından 3. Dünya ülkelere verilen kredilerin geri alınmasında yaşanan krizin aşılmasıdır. Kalkınma ve sanayileşme amacından vazgeçildiği anlamına gelmektedir.

Devletten alıp halka vermek koca bir yalandır. Zaten halkın malı olan KİT'ler satılmaktadır. Yolsuzluklar önlenmemiş, bilakis Siyaset-Mafya-Bürokrat ilişkisi ortaya çıkmıştır. Üretim artışı ve istihdam sağlanamamış; aksine üretim bitme noktasına gelmiş, işsizlik yarı yarıya artmıştır.

ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI ÖNERİLERİMİZ

- 1) Bugüne kadar yapılan tüm özelleştirmelerle ilgili mahkemelerin verdiği İPTAL ve YÜRÜTMİYİ DURDURMA kararları derhal uygulanmalıdır.
- 2) Özelleştirme programına alınan KİT'lerin özelleştirilmesi kararlarından derhal vazgeçilmelidir.

- 3) Devlet içinde devlet gibi hareket eden ve yasal olmayan Özelleştirme idaresi Başkanlığı derhal lağvedilmelidir.
- 4) KİT'lerin devlet eliyle zarar ettirilmesi politikaları terk edilmelidir.
- 5) Kamu kurumlarının bazılarında sözü edilen aksaklıkların nedeni özelleştirme olamaz. Bunun çözümü o kurumlarda çalışanların örgütlerinin yönetime katılmasıyla, yani ikili bir yapıyla rehabilite edilmesi kısacası, özerkleştirilmesi yaşanan olumsuzlukları giderecektir.
- 6) Toplumun örgütlenmesinin önündeki engeller kaldırılmalı, işçi sendikalarında örgütlenmeyi zorlaştıran barajlar, noter şartı ve yetki işlemine son verilerek, iş güvencesini sağlayacak ve işsizlik sigortasını uygulamaya koyacak yasal düzenlemeler gerçekleştirilmelidir. Türkiye'nin ihtiyacı, emeğe saygı, özgürlük, barış ve demokrasidir. Emekten, özgürlükten, barıştan ve demokrasiden yana olan bizler çetesiz meclis, temiz siyaset, kan ve şiddetin olmadığı bir Türkiye'yi geçmişten aldığımız derslerle oluşturacak güçte olduğumuzu ilan ediyoruz.
- Bizler yukarıda sıraladığımız görüşler ve ortak önerilerimiz etrafında sürekli bir eylem çizgisi ile güçlerimizi birleştirdiğimiz bu platformu genişleterek ortak bir direniş hattı oluşturacağız.

DÜZENLEME KURULU

- . DİSK
- . KESK
- . TMMOB
- . TÜRMÖB
- . TTB
- . TEB
- . ÇYDD

Ortak bildirin 11. maddesinin aşağıdaki şekilde kaleme alınması kaydı ile metindeki ortak iradeye katılıyoruz.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği

11) Devletin ve kurumların dini inançlara müdahalesi, yönlendirmesi veya taraf olması mutlaka önlenmelidir. Keza inançların da; kamusal alana müdahalesinin önüne geçilmeli ve bu hususlar güvence altına alınmalıdır. Bu bağlamda, laik devlet yapılanmasında yer alması gerektiğine inandığımız, Diyanet İşleri Teşkilatı lağvedilmeli veya devlet yapılanmasının dışına çıkartılmalıdır.

Bu alan devletin laiklik ilkesi çerçevesi içerisinde, yasaların gözetim ve denetiminde inanç sahiplerinin kendi tasarrufuna bırakılmalıdır. Kadro ve kaynak ihtiyacı inanç sahiplerince karşılanmalı, hiçbir inanca devlet kaynaklarından pay ayrılmamalıdır.

SİVAS YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

19.12.1997 tarihli Yerel Demokrasi Kurultayı, Sivas SSK Toplantı Salonunda Sivas'ta bulunan kitle örgütlerinden 88 kişinin katılımıyla (Kayseri ili kurultaya temsilci göndermemiştir) gerçekleştirilmiştir. Bunlardan 17 kişi söz alarak görüş ve düşüncelerini dile getirmiş, 15 kişi görüşlerini yazılı metin halinde divana sunmuşlardır. Konuşmalar ve verilen metinler tasnif edilerek sonuçlar aşağıya çıkarılmıştır.

ÖZELLEŞTİRME

Emperyalizmin küreselleşmeden anladığı şey, dünyayı tek bir fabrika olarak görmek, serbestçe sömürmektir. Gelişen teknoloji ve yeni üretim teknikleriyle, esas amacı pazar için üretim ve daha çok kar olan sermaye, pazar olanaklarını kısıtlayacak en ufak saldırıyı bile kabul etmek istemiyor. Bu nedenle sermaye bölgesel çatışmaları tırmandırmakta, kendisi ile sürekli sınıf çatışması halinde olan emek hareketini bölerek sömürsünü sürdürmeye çalışmaktadır.

Dolayısıyla uluslararası sermayenin saldırısının bir sonucu olarak gündeme gelen ülkemizdeki özelleştirme, kamu alanlarının yerli ve yabancı sermayelere, stratejik öneme sahip en temel gereksinimlerin bile tekellere, kendi yandaşlarına ve çetelere peşkeş çekilmek suretiyle kapitalizmin kar hırsına terk edilerek ülke bağımsızlığı da riske atılmakta, uluslararası tekeller ülke politikalarının belirlenmesinde söz sahibi olabilecek duruma gelmiş bulunmaktadır. Bu nedenle özelleştirmeye karşı verilecek mücadeleyi emperyalizme karşı verilen bir mücadele olarak ele almak, ülkenin bağımsızlık mücadelesi ile bütünleştirmek gerekir.

Özelleştirmeye karşı verilecek mücadele emekten yana ulusal ve uluslararası tüm güçlerin, yerli ve yabancı sermayeye karşı vereceği mücadele ile emperyalizmin bu saldırısı SEKA örneğinde olduğu gibi püskürtülmelidir.

1999 BÜTÇESİ

Düşürülen hükümetlerin hazırlamış olduğu 1999 mali yılı bütçe tasarısı da emekçilerin beklentilerine taban tabana zıt bir içerikte hazırlanmıştır. Kısaca özelleştirme, talan, savaş ve rant bütçesi denilen 99 bütçesinde yatırımlara, eğitime ve sağlığa ayrılan pay iyice azaltılmıştır. Bütçeden faiz ödemelerine ayrılan payın oranı %38 olurken, yatırımlara ayrılan pay %5.9'a gerilemiştir. Bu politikaların sonu işsizlik, açlık ve sefalettir. Tüm vergi gelirlerinin %61'ini götüren faiz ödemelerinin anlamı, her birimizin cebinden 140'ar milyon TL'nin çalınması demektir.

Özellikle servete ve sermaye kazançlarına yönelik vergi istisna ve muafiyetleri sınırlandırılarak verginin geniş tabana yayılması sağlanmalıdır. Toplumun kaynaklarını faiz olarak sermayeye aktaran değil, kamu hizmeti üreten bir bütçe oluşturulmalıdır. Sağlık ve eğitime daha fazla kaynak ayrılmalı, parasız, kaliteli ve eşit hizmetler herkese ulaştırılmalıdır.

KADIN SORUNU

Kadın emeğinin ve bedeninin sömürülmesi engellenmeli, kadınları yönelik her türlü şiddet, taciz ve tecavüze karşı durulmalı, yaşamın her alanında kadınların söz ve kara sahibi olma imkanları genişletilmelidir.

SEÇİMLER

Demokrasinin vazgeçilmez öğelerinden biri olan seçim, her döneminde az oyla çoğunluk olma hesaplarına dayanan baraj sistemi emekçi sınıfların temsilini önlemeye yönelik olmaktan çıkarılmalı ve seçilenlerin seçenler tarafından denetlenmesi ve geri çağırılması ile seçmenlerin, seçtikleri vekilleri üzerinde denetim yetkisi ile donatılmaları sağlanmalı.

Seçimler temsilde adalet ilkesine bağlı olarak, aldıkları oy oranına göre partilerin temsilini sağlamalı bunun için de "Milli Bakiye Sistemi" uygulanmalıdır.

Tüm seçim barajları kaldırılmalıdır.

Tüm siyasi partilerin eşit koşullarda seçime katılmaları sağlanmalıdır.
Seçim harcama kaynakları belirtilmeli ve sınırlandırılmalıdır.
Siyasi partilere devlet bütçesinden yapılan yardımlar kaldırılmalıdır.
Ön seçim ve tercihli oy kullanılmalıdır.
Seçenlere, seçilenleri denetleme ve geri çağırma yetkisi verilmelidir.
Siyasi nedenlerle seçme ve seçilme hakkı alınmamalıdır.
Milletvekilliği meslek olmaktan çıkarılıp, transferleri engelleyici yasalar çıkarılmalıdır.

SİYASİ PARTİLER

Demokrasinin işleyişi için çağdaş, çoğulcu, laik ve katılımcı toplumsal bir yapı amaçlanmalı, demokrasinin işleminin temel hak ve özgürlüklere sahip çıkan bir anayasa ve yasalar oluşmalıdır. Partilerin emekçi sınıfları temsil edebilmesinin önündeki engeller kaldırılmalı, partilerde üyelerin kararlarda söz sahibi olabilecekleri düzenlemeler yapılmalıdır. Emekçi sınıf ve katmanların temsil edilebilmeleri için;

- Partilerin etkinliklerini sürdürebilmesi güvence altına alınmalı.
- Genel başkan onaylama mekanizması kaldırılmalı, üyelere söz ve yetki kazandırılmalıdır.

- Partiler, sivil toplum örgütleri ile ilişkiler kurmalıdır.

- Emekçi halktan toplanan vergilerle oluşturulan devlet bütçesinden siyasi partilere verilen para ödemeleri (trilyonlar) kaldırılmalıdır.

Partilerin ekonomik kaynakları ve harcamalarına saydamlık ve kısıtlamalar getirilmelidir.

Genel başkan diktasını engelleyici yasalar yapılmalı, parti için demokrasinin işletilmesi için zorunlu yasalar çıkarılmalıdır.

Devlet memurlarına siyasi partilere üye olma hakkı tanınmalıdır.

Televizyonlarda büyük-küçük parti ayrımı yapılmaksızın eşit olarak propaganda hakkı tanınmalıdır.

Siyasi partilere siyasi suçtan dolayı mahkum olanlar üye olabilmeli ve parti kurma hakkı tanınmalıdır.

Kürsü dokunulmazlığı dışındaki bütün dokunulmazlıklar kaldırılmalıdır.

KÜRT SORUNU

Egemenler barışa ve kardeşliğe saldırmaya devam etmektedirler. Egemenler çıkarları gereği görmezden gelerek yok saydıkları en temel demokratik hak ve özgürlükler bağlamındaki kurt sorunu konusundaki yaklaşımlarıyla sorunun daha da büyümesine neden olmuşlardır, inkara dayalı politikalar sonucu on binlerce insanımız ölürken, halklar arasına düşmanlık tohumları ekilmiştir. Kürt sorunu barışçıl yollarla çözülmeli, ülkede demokrasi, barış, kardeşlik, eşitlik ve özgürlük ortamı sağlanmalıdır.

Amerika ve İngiltere emperyalist güçlerinin, komşumuz Irak halkına yaptığı saldırı kurultaya katılanlarca kınanmıştır.

TRABZON YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Birincisi 1998 yılında TMMOB tarafından düzenlenen Türkiye Demokrasi Kurultayının ikincisine hazırlık olarak Artvin, Gümüşhane, Giresun, Rize illerini de kapsayan Yerel Demokrasi Kurultayı 13 Aralık 1998 tarihinde Trabzon'da gerçekleştirilmiştir.

Demokrasi için birliktelik ihtiyacı duyan demokratik kitle örgütleri, sendikalar ve meslek odalarının yerel birimleri, ortaklaşa ger» çekiştirdikleri Yerel

Demokrasi Kurultayı ile aşağıda açılımı verilen dört farklı tebliği değerlendirmiş ve öne çıkan görüşler sunulmuştur.

A- SEÇİMLERİN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ:

- 1- Siyasal ve toplumsal yaşamımızda var olan bütün farklı görüş ve yapıların en uygun sentezinin ortaya çıkabilmesi ve temsilde adaletin sağlanması için tam nispi temsil sistemi benimsenmelidir.
- 2- Seçmenin kullandığı oyun parlamentoya eşit ağırlıklı olarak yansımaları için, hem iller arasında hem de partiler arasında her bir milletvekilliği için gerekli oy sayısı eşitlenmelidir.
- 3- Anti-demokratikliğin bir ölçütü olan barajlar, seçim sistemimizden tümüyle çıkartılmalıdır.
- 4- Milletvekili adayların belirlenmesinde, ön seçim zorunlu hale getirilmeli ve seçimler, delegelik yöntemi ile değil, doğrudan parti üyelerinin katılımı ile yapılmalıdır.
- 5- Her il, bir seçim çevresi olarak kabul edilmeli, ayrıca iller içinde farklı seçim bölgeleri oluşturulmamalıdır.
- 6- Partiler arasında yarışma eşitliği sağlanması için seçime girme hakkını kazanan tüm partiler, devlet yardımından ve medyadaki propaganda olanağından eşit olarak yararlanmalıdır.
- 7- Seçim süresi, önceden olduğu gibi 4 yıl olarak benimsenmelidir.
- 8- Tam nisbi temsil sisteminin uygulanmaması durumunda, partilerin seçim ittifakı yapabilmeleri yasallaştırılmalıdır.
- 9- İki turlu seçim sistemi, tartışma gündeminin dışına çıkarılmalıdır.
- 10- Seçim sandıkları, seçim bölgelerinin dışına kaydırılmamalıdır.

B- SİYASİ PARTİLER YASASININ DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ:

- 1- Anayasada yapılan değişikliklere koşut olarak, ilgili yasalarda yapılması gereken değişiklikler bir an önce gerçekleştirilmelidir.
- 2- Siyasi Partiler, gençlik ve kadın kollarını serbestçe kurabilmelidir.
- 3- Siyasi partilere üye olma ve parti çalışmalarına katılma hakkı, kamu çalışanlarına da sağlanmalıdır.
- 4- Siyasi partilerin seçimle gelen il ve ilçe örgütlerinin görevden alınabilmesi, belli şartlara bağlanarak sınırlandırılmalıdır.
- 5- Dernek, vakıf ve sendika gibi sivil toplum örgütlerinin, siyasi partiler ile ilişki kurması serbestleştirilmelidir.
- 6- Diyanet İşleri Başkanlığının merkezi idare içindeki konumu ile ilgili tartışma yasağı, siyasi partiler yasasından çıkarılmalıdır.

Siyasi Partiler Yasası ve seçim mevzuatının demokratikleştirilmesi ölçüsünde, toplumun var olan gerçekliği parlamentoya yansıtacağından, parlamento ve hükümetler, toplumun sorunlarına gerçekten çözüm aranan yapılar haline gelecek ve böylece toplumun geleceğe yönelik kaygıları giderilecek ve parlamentoya güven tekrar tesis edilecektir.

C- 1999 YILI BÜTÇESİ:

- 1- Bütçenin faize ayrılan kısmı azaltılarak yatırıma, eğitime, sağlığa, sosyal güvenliğe ve emekçilere daha fazla pay verilmelidir.
- 2- Sosyal güvenlik kuruluşlarının tasfiyesi ve özelleştirilmesine yönelik girişimlerden vazgeçilmelidir.

- 3- Az kazananadan az, çok kazananadan çok vergi alınması ilkesine aykırı olduğu için adaletsiz olan dolaylı vergilerin, bütçe içindeki payı azaltılmalıdır.
- 4- Asgari ücret vergi dışı bırakılmalı.
- 5- Vergi almak yerine borçlanmayı yeğleyen anlayış terk edilmelidir.
- 6- Bütçeler inandırıcı olmalı ve güvenilirlik ilkesine uygun hazırlanmalıdır.
- 7- Kayıt dışı ekonomi kayıt altına alınarak vergi yükünün GSMH'ye oranı % 40'lara doğru çekilmelidir.

D- ÖZELLEŞTİRME:

Çalışanları, esnafı, köylüyü, işsizleri, öğrencileri kısaca geniş halk kesimlerini sosyal devletin koruyucu şemsiyesi altından çıkartan ve vahşi piyasa ekonomisinin acımasız koşullarına terk eden; yoksullaştırma, işsizlik, sendikasılaştırma ve kamu mallarının talanı anlamına gelen özelleştirme uygulamalarını reddediyoruz. Ve diyoruz ki;

- 1- KİT'ler yeniden reorganizasyona tabi tutularak özerkleştirilmeli ve çalışanların yönetime katılımı sağlanmalıdır.
- 2- Üretimde etkinliğe teknolojiye dayalı politikalar tercih edilmeli, ortaya çıkan artı değerden çalışanlar da faydalanmalıdır.
- 3- Devletin ekonomiden çekilmesi tezi, özellikle Türkiye gibi az gelişmiş bir ülkede toplumun yararına değildir. Devlet ekonominin içinde yer alarak, kalkınma planları doğrultusunda ülke ekonomisini kalkındırmalı, işsizlik sorununa çözüm üretmeli, bölgeler arası dengesizliği giderici önlemler almalı, gelir dağılımını düzenlemeli, küçük üreticileri desteklemeli, dış ticaret dengesini sağlayarak, kamusal yararı gerçekleştirmelidir.
- 4- Ekonomi ile demokrasi arasında bağlantı kurularak, toplumsal barış sağlanmalıdır.

SONUÇ

Yukarıda değinilen gerçeklikler doğrultusunda tüm demokrasi güçleri, insan hak ve özgürlüklerini, çağdaş demokratik değerleri içselleştiren seçim ve siyasi partiler yarasının gerçekleştirilmeli için çalışmalı, bütçenin toplum kesimlerini kucaklaması sağlanmalı, özelleştirme adı altında kamu kaynaklarının talan edilmesi engellenmelidir.

Basına ve kamuoyuna saygı ile duyurulur. 15.12.1998

DÜZENLEME KURULU

KESK

TMMOB

TÜRK-İŞ TEMSİLCİLİĞİ

TRABZON BÜROSU

İHD

TÜRMOB

EĞİT-DER

ZİRAATÇILAR DERNEĞİ,

ECZACILAR ODASI

VAN YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Türkiye genelinde 22 bölgede yapılması tasarlanan Yerel Demokrasi

Kurultayı için Van bölgesi olarak gerekli çalışmalar yapılmış, düzenleme kurulu oluşturulmuştur.

İlimizde birimleri bulunan altı sivil toplum örgütünden (TMMOB, KESK, DİSK, TEB, TÜRMOB] TÜRMOB ve TTB daha sonra kurultaydan çekildiğini bildirmiş, DİSK ise düzenleme kurulu toplantılarına çağrılı olmasına rağmen katılmamıştır.

Çalışmalar TMMOB, KESK, TEB tarafından devam ettirilmiş, 19 Aralık 1998 tarihinde Yerel Demokrasi Kurultayının yapılması kararlaştırılmış ancak Valilik tarafından izin verilmemiştir.

Bunun sonucunda örgüt yöneticilerimiz toplanarak ülkemizin sorunlarına duyarsız kalınmayacağı gerçeğinden hareketle değerlendirmeler yapmış Türkiye Demokrasi Kurultayında değerlendirilmek üzere ortak görüşler aşağıda yazılı olarak ortaya çıkmıştır.

1) Ülkemizde evrensel hukuk ilkelerine aykırı demokratikleşmenin önünde en büyük engel teşkil eden, 12 Eylül ürünü olan 1982 Anayasasının yürürlükten kaldırılarak yerine çağdaş, çoğulcu, katılımcı, emekten yana, temel hak ve özgürlükleri güvence altına alan yeni bir Anayasa hazırlanmalıdır.

2) İrkçi, şoven, asimilasyoncu eğitim politikası yerine genel ve yerel kültür eğitimi, anadilde eğitim, özgür, üretken ve yaratıcı bir insan kişiliği hedef alan sistem oluşturulmalı, bu temelde üniversiteler tam özerkleştirilmeli ve YÖK kaldırılmalıdır.

3) Ülkemizde hukukun çetelere kaldığı gerçeğinden hareketle adalet teşkilatı yeniden yapılandırılmalı, savcı, hakim ve yargı özerk, bağımsız bir yapıya kavuşturulmalı bu bağlamda bütün kamu kurum ve kuruluşların idari eylem ve işlemlerinin idari eylem ve işlemlerinin idari yargı denetimi kapsamına alınmalıdır.

4) 12 Eylül dönemi hukuku altında hazırlanarak yürürlüğe konulan 2820, 2830 ve 2972 sayılı seçme, seçilme ve siyasi partiler hakkındaki bir askeri iç hizmet talimatnamesini andıran bu yasala-kaldırılması, yerine demokratik katı ve yönetimde adaleti bir düzenlemeye kavuş-

5) Şu anda TBMM'de geçirilmek istenen ve hiç bir demokratik içeriği bulunmayan yerel yönetimler yasa tasarısının geri çekilmesini, bunun yerine merkezi idarenin vesayet ve denetiminden kurtarılmış, tüm yerel yönetimlerin ve diğer demokratik kitle örgütlerinin ortak görüşü ile hazırlanmış yerel yönetimlerin özerk bir yapıya Kavuşabileceği bir yasa hazırlanmalıdır.

6) Halkın emek ve tasarrufları ile yaratılan ekonomik kaynak ve birimlerinin bugün olduğu gibi çetelere peşkeş çekilmesine, yağma, talan şeklinde sürdürülen halkı sömürme, özelleştirme ve yoksullaştırmaya yönelik her türlü özelleştirme uygulamaları tümünden ortadan kaldırılmalı, devletin temel görevleri

arasında yer alan eğitim, sağlık, enerji, ulaşım, haberleşme ve sosyal hizmetler gibi işlevlerinden vazgeçilmesi düşünülemez.

7) Devlet bütçeleri her kesimin sesi ve talebi dikkate alınarak hazırlanmalı ülkenin bir çok önemli birim ve kesimlerinde habersiz olarak hazırlanan bütçelerin açık ve olumsuzluklarının faturası yine bu kesime çıkarılmaktadır. Bunun yerine savaşa, çetelere, iç ve dış sermaye guruplarına peşkeş çekilen bütçe yerine eğitime, sağlığa, enerjiye, ulaşım, haberleşmeye ve sosyal güvenlik hizmetlerine yatırımlara yönelik bütçe oluşturulmalıdır. Rant ve spekülatif ekonomi yerine ülke kaynakları üretim ekonomisine yönlendirilmelidir.

8) Kendisini ve düşüncesini ifade hakkı, insanca yaşama hakkı, örgütlenme

hakkı ve adil yargılanma hakkı güvence altına alınmalı, faili meçhul cinayetlere, kayıplara, işkence uygulamalarına son verilmeli bunlara sebebiyet verenler yargılanmalı, bunun için gerekli yasal düzenlemeler çıkartılmalıdır.

9) Kamu emekçileri arasından iç hukuk ve uluslararası sözleşmeler baz alınarak 2821, 2822,2911 ve 2935 sayılı yasa maddelerinin yürürlükten kaldırılması tüm ücretliler için grevli toplu sözleşmeli sendikal hakları içeren bir yasa kapsamında birleştirilmeli ve bütünleştirilmelidir.

10) Kamu çalışanları açısından çok başlılık ve farklılıklara neden oluşturan değişik personel yasalarının yürürlükten kaldırılması, bunların yerine personel arasında adaleti ve eşitliği sağlayan çağa ve günün ihtiyaçlarına cevap verebilen demokratik bir personel rejimi yasasına geçilmelidir.

11) Ülke genelinde genel hukukun hakim kılınması, bunun için ülkenin belirli bölgelerinde 75 yıldan beri sürdürülen özel rejim uygulamalarına son verilmeli, adalet ve hukuk hakim kılınmalı, bu bakımdan DGM'ler OHAL yasaları, KORUCULUK yasası, TERÖRLE MÜCADELE yasası yani özel savaş uygulamaları kaldırılmalıdır.

12) Ülkenin en temel sorunu Kürt sorunudur. Ülkede diğer sorunların kaynağı Kürt sorunu ile endekslidir. Yukarıda sıralanan sorunların çözülemeyişinin ana sorunu Kürt sorunudur.

İnkar, imha ve şiddet politikaları ülkeyi kirli savaş ortamına sürüklemiş, bunun sonucunda bu savaşa kaynak bulunması için özelleştirme, rant sağlama, çeteleşme, şovenist akımların oluşması, yoksullaşma, işsizleştirme, anti-demokratik uygulamalar hukuk dışı uygulamalar, köy boşaltmalar, zorunlu göçler ile ülkeyi ekonomik, sosyal, toplumsal ve siyasal olarak kaosa sürüklemektedir.

Bu kirli savaş ortamında mafya, çete, siyaset, aşiret ve devlet yöneticileri de arkasına alarak adeta devlet içinde devlet oluşturmuşlardır.

Ülke yöneticilerinin ve anti-demokratik yasaların baskıcı ve dayatmacı yapısı sonucunda Kürt sorunu Türkiye'de bir iç sorun olmaktan çıkmış uluslararası bir soruna dönüşmüştür. Türkiye'yi de bağlayan uluslararası hukuk ilkelerine, arılaşma ve sözleşmelere uygun olarak eşittik temelinde çok yönlü demokratik bir yargılanma zorunlu hale gelmiştir.

Kirli savaş ortamında dört bin köy boşalttırılmış, dört milyona yakın insan evinden, işinden ve ekmeğinden terk edilerek kent varoşlarında en kötü şartlarda aç ve sefil bir biçimde yaşama tutsak edilmiştir. Bu yaşam ortamı insanlar açısından gelecekte sağlıklı bir toplum yapısının oluşması kaçınılmazdır. Bu yaşam ortağı başta tarım ve hayvancılık olmak üzere bölge ekonomisini çökertmiş ekolojik denge bozulmuştur.

Ülke kaynaklarının bu kirli savaşa harcanması yalnız bölge halkının değil, bütün ülkeyi olumsuz yönde etkilemiştir. Elli milyon dolar gibi büyük bir rakamın u savaşa harcadığı bir ortamda, ülke iç ve dış borç batağına sürüklenmiş bütçesinin üçte birini sadece borç faizlerine verir hale getirilmiştir.

Eğitim, sağlık, barınma, enflasyon, sosyal, ekonomik, toplumsal ve kültürel gibi sorunların yaşanması yine kirli savaş ile orantılıdır. Kürt diliyle kültürü üzerinde her türlü kısıtlayıcı politikalardan vazgeçilmelidir.

Zorunlu göç nedeniyle köyünü ve yöresini terk etmek zorunda bırakılan insanların tüm maddi kayıpları tazmin edilerek özgürce yerlerine geri dönüşleri sağlanmalıdır. Kürt sorununun tartışılmasını engelleyen, düşüncüyü ifade etmenin önünde engel olan tüm yasalar kaldırılmalıdır.

Demokrasinin yerleşmesi için Türkiye'nin de taraf olduğu uluslararası sözleşmeler iç hukuka yerleştirilmeli başta Anayasa olmak üzere anti-

demokratik tüm yasalar gözden geçirilip, demokratik hukuk devleti normlarına uygun hale getirilmelidir.

Olağanüstü hal, koruculuk sistemi, iller yasası ve merkezi kriz yönetmeliği kaldırılmalıdır.

Ülkede kalıcı barışın sağlanması için tüm siyasi tutuklulara ayrımsız genel af çıkarılmalıdır.

Savaş ortamında gelişen çeteler ortaya çıkarılmalı, faili meçhuller aydınlatılmalı ve tüm faileri yargılanmalıdır.

Bölgemizdeki siyasal temsil krizinin giderilmesi için siyasi partiler yasasının, seçim sisteminin ve seçim ortamının acilen demokratikleştirilmesi zorunludur.

Bölge halkının en temel sorunlarından biri olan işsizlik sonucu halkın büyük bir kesimi yoksullaşmış ve yığınla insanlar açlık sınırında yaşamaya mahkum edilmiştir. Bölgeye yıllardan beridir istihdama yönelik hiçbir yatırım yapılmadığı gibi 1999 bütçesinde de bölgeye yönelik yatırıma değil, savunmaya yönelik (askeri) büyük kaynak aktarılmıştır.

Tüm ülkeyi ilgilendiren bu sorunun çözülmesinde merkezi idare ve Anti-Demokratik yasaların dayatmacı yapısına karşılık tüm ülke halklarının demokratik kitle örgütlerinin, sendikaların ve mesleki örgütlerin bu sorunu el birliği ile çözümünü doğrultusunda çaba sarf etmeleri bir görevdir ve zorunluluktur.

DÜZENLEME KURULU

- TMMOB
- KESK
- TEB

ZONGULDAK YEREL DEMOKRASİ KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Kentimiz yerel demokrasi kurultayı 12.12.1998 tarihinde düzenlendi.

Türkiye Demokrasi Kurultayınca öngörülen gündeme rağmen ekte yer alan önerge divana iletildi, iletilen önerge oy çokluğuyla benimsendi.

Kurultay; birincisinde örgüt temsilcilerinin, ikincisinde üyelerin söz aldığı iki bölüm halinde yürütüldü ve konuşmacılar;

- Ülkemizin ekonomik ve siyasi krizin en üst düzeyde olduğunu,
- Siyasetin kirlendiğini, devletle mafyanın iç içe geçtiğini,
- 28 Şubattan sonra parlamentonun işlevsiz kaldığını,
- Mevcut seçim yasası ile yapılacak seçimin ülke sorunlarını çözemeyeceğini,
- Seçim yasası ile birlikte siyasi partiler yasasına demokratik düzenlemeler getirilmesi gerektiğini,
- Hükümet olmanın iktidar olmakla eş anlamlı olmadığını, iktidarların uluslar arası sermaye tararından belirlendiğini,
- Siyasi yasakların kaldırılmasını ve kamu çalışanlarına her türlü örgütlenme hakkının verilmesi gerektiğini,
- Siyasi partilerin hazineinden pay almalarının onları devleti tabi kıldığını,
- Yerel yönetimlerin yetkilerinin artırılması gerektiğini,
- Demokratik ve siyasal hakların geliştirilip yaygınlaştırılması zorunluluğunu,
- Demokrasi, adalet, eşitlik ve özgürlük arayanların cezalandırıldıklarını,
- DGM'nin demokrasi ve özgürlük yanlılarının yakasına yapıştığını, devleti saran çetelere dokunmadığını,
- Düşünce ve örgütlenme hakkının baskı altında tutulduğunu,
- En temel yaşamsal hak ve özgürlüklerin kısıtlandığını,
- Ülkede sosyal dengelerin ve gelir dağılımının bozulduğunu,

- Uygulanmakta olan rant ekonomisinin işsizlik ve yoksulluk getirdiğini,
 - Özelleştirme ihalelerinin iptal edilmesi gerektiğini,
 - Bütçe paylaşımında kamusal yatırımların terk edildiğini,
- Ayrıca;
- Zonguldak'ta da ülkedekine benzer mafya ve çıkar çevrelerinin geliştiğini vurguladılar.

DÜZENLEME KURULU:

- EĞİTİM-SEN
- HABER-SEN
- SES
- TÜM MALİYE-SEN
- İHD
- DİSK (EMEKLİ-SEN)
- MAD. TEK. DERNEĞİ
- MADEN-SEN
- TÜM BEL-SEN
- ENERJİ YAPI YOL-SEN
- TMMOB
- BARO
- TTB
- ÇAĞDAŞ HASAD.